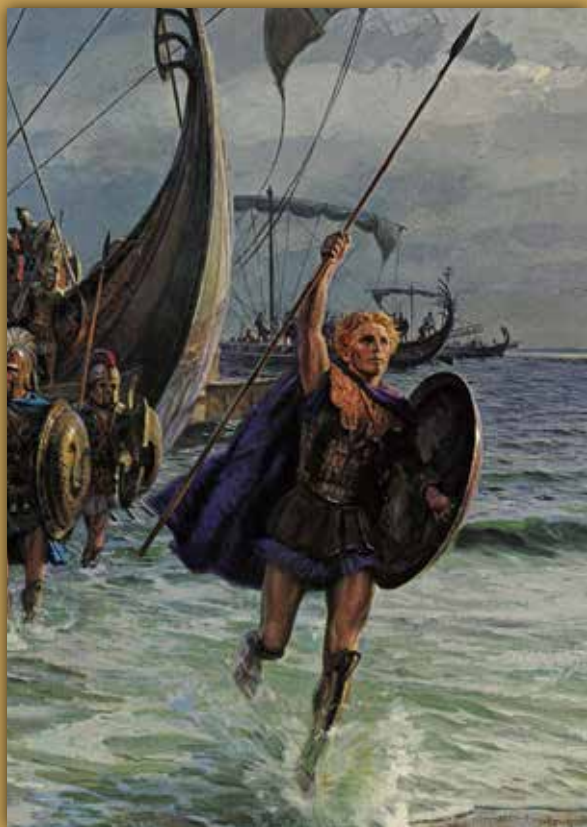

ГЕОРГИ (ЏОРЏ) БРАНОВ
GEORGE BRANOV

ВИСТИНАТА ЗА
МАКЕДОНИЈА
THE TRUTH ABOUT
MACEDONIA

ГЕОРГИ (ЏОРЏ) БРАНОВ

GEORGE BRANOV

ВИСТИНАТА ЗА
МАКЕДОНИЈА

THE TRUTH ABOUT
MACEDONIA

На моеѿо семејсѿво

To my family

ИЗДАВАЧ: МАКЕДОНСКА ИСКРА - СКОПЈЕ
ЕДИЦИЈА: ИСТОРИЈА

PUBLISHER: MAKEDONSKA ISKRA - SKOPJE
EDITION: HISTORY

ГЕОРГИ (ЏОРЏ) БРАНОВ
ВИСТИНАТА ЗА МАКЕДОНИЈА

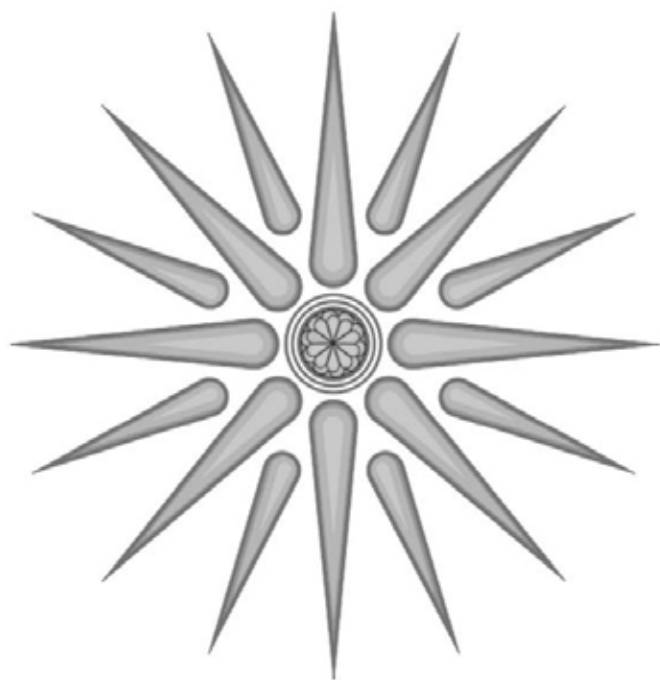
GEORGE BRANOV
THE TRUTH ABOUT MACEDONIA

Сите права се задржани. Ниту еден дел од оваа книга не смее да се репродуцира или пренесува во која било форма или со какви било средства, електронски или механички, вклучувајќи фотокопирање, снимање или со кој било систем за чување и пребарување на информации без писмена согласност од авторот, освен за вклучување на кратки и документиран цитати во новинарски прегледи.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage and retrieval system without written consent from the author, except for the inclusion of brief and documented quotations in a review.

ГЕОРГИ (ЏОРЏ) БРАНОВ

ВИСТИНАТА
ЗА
МАКЕДОНИЈА

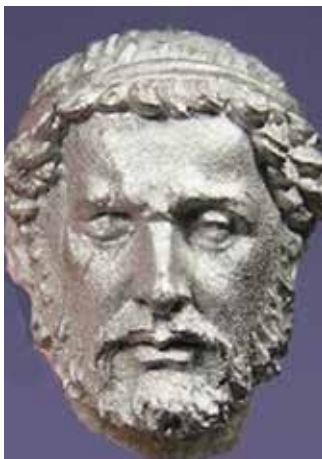
Олимпија / Olympias

Филип II Македонски
Philip II of Macedon

Пела / Pella

Филип II Македонски
Philip II of Macedon

Александар Македонски
Alexander of Macedon

Македонската војска ја преминува реката Граник
Macedonian army crossing the river Granicus

Битката на реката Граник помеѓу
македонската и персиската војска
Battle at river Granicus between the
Macedonian and Persian army

GEORGE BRANOV

THE TRUTH
ABOUT
MACEDONIA

ВОВЕД

Ракописот „Вистината за Македонија“ на Георги (Џорџ) Бранов го потврдува нараснатиот интерес кон историјата на Македонија во античкиот период, кој посебно кај нас не бил често и континуирано истражуван и претставуван. Нараснатиот интерес не е случаен и доаѓа во одредена еволуција на прашањата во посочениот контекст. Токму затоа имаме можност со интерес да го проследиме и ова дело, кое се осврнува на скроман дел на историскиот развојен континуитет на Античка Македонија.

Публикацијата „Вистината за Македонија“ е напишана со желба да понуди еден поглед, еден систематизиран прилог за македонските простори од праисконата, што можеби би било предизвик на одредена група на научници, пред сè на историчарите, со цел за анализа на историјата врз основа на многуте нови светски извори на информации за античка Македонија и античка Грција. Покрај тоа, таа е пишувана и за тоа на читателите со пошироки интересирања на македонски и на англиски јазик да им претстави скромна слика за

INTRODUCTION

Georgi (George) Branov's manuscript "The Truth about Macedonia" ascertain the increasing interest in the history of Macedonia in the ancient period, which has not been particularly researched and presented as such. The increased interest is not accidental and it comes at a particular evolution of questions in the indicated context. Therefore, we have an opportunity to follow this work with interest, a work which takes into consideration a humble part of the continuity of the historical development of the Ancient Macedonia.

The publication "The Truth about Macedonia" has been written with a desire to offer a certain aspect, a systematized contribution about the Macedonian region since primordial time, which should probably represent a challenge to a particular group of scholars, primarily historians, in order to analyze the history based on numerous sources of information worldwide about the Ancient Macedonia and Ancient Greece. Additionally, it has been written in Macedonian as well as in English language to represent, to the readers with broader

историските случувања во периодот на античките Македонци Филип и Александар.

Делото е плод на повеќегодишната посветеност на Георги Бранов на историјата и континуирано следење на светската литература за Античка Македонија. Делото е еден вид мислење на Македонците во иселеништвото. Бранов, како и иселениците од сите делови на Македонија имаат потреба од оставнините, од вредностите, од тој трезор на незаборавот на времето, или да се потсетат на голем број патини на времето и од опасноста на заборавот. Зошто македонските иселеници со својот живот, работа и дело, оставиле белег во историјата на трудољубивиот и надарен македонски народ одсите делови на поделена Македонија.

Денес македонските доселеници во Канада со гордост ја истакнуваат својата национална и културна македонска припадност. Тие со голем ентузијазам и полет ги негуваат своите народни традиции; го презентираат својот богат фолклор, потоа на јавни места ги пеат своите македонски народни песни и ги играат убавите македонски ора. Всушност, Македонците во Канада го афирмираат македонското име, културно-историското и национално минато и сегашноста на Македонија, а во исто време се дел на демократското канадско општество.

Георги (Џорџ) Бранов е еден од нив како канадски Македонец, или македонски Канаѓанец

scope of interests, a humble image of the historic developments in the period of Ancient Macedonians Philip and Alexander.

This work is a product of George Branov's perennial dedication to history and continuous pursue of the world literature about Ancient Macedonia. The work is a kind of Macedonian emigration's opinion. Branov, as well as the emigrants from all around Macedonia, have a need of that heritage, the values and of this treasury of time indelibility, and to be reminded of the numerous tarnishes of time and the peril of oblivion. Macedonian emigrants, with their life, work and action, have left a mark in the history of the hardworking and capable Macedonian people from all parts of the divided Macedonia.

Today, Macedonian emigrants in Canada proudly emphasize their national and cultural Macedonian affiliation. With great enthusiasm and morale, they nurture their folk traditions, present their rich folklore, sing the beautiful Macedonian folk songs and dance the amazing Macedonian folk dances. Actually, Macedonian people in Canada affirm the Macedonian name, its cultural and historical as well as the national past and present, and at the same time, they are a part of democratic Canadian society.

George Branov is one of them, as Canadian Macedonian or a Macedonian Canadian whose origins are from the exquisite Macedonian village Bouf, Lerin area, from the Aegean part of Macedonia.

по потекло од убавото македонско село Буф, Леринско, од егејскиот дел на Македонија. Тој е исклучително позната, призната и неодминлива личност меѓу Македонците во Канада. Тој е еден од истакнатите Македонци кои се иницијатори, организатори и големи борци за афирмација и за одбраната на македонското многувековно име на Македонците ширум светот, на Македонската православна црква-Охридска архиепископија и на духовниот живот чии корени се уште од мисијата на апостол Павле во македонската земја, уште пред две илјади години.

Бранов е човекот кој со многу чувства и родољубие гледа на сè она што е поврзано со неговата дедовска земја, Македонија. Во исто време, тој е бранителот и афирматорот на историјата и честа на македонскиот народ и Македонија во светот, посебно во демократска Канада. Тој е особено активен во промовирањето на демократијата во Македонија како суверена, независна и самостојна држава на Балканот и на македонската вистина во светот.

Бранов е човекот на кого Македонија му е големата љубов, се гордее дека е Македонец и се бори за просперитетна иднина на Македонија. Тој не отстапува и го брани сè она што е поврзано со античка Македонија. Со неговата посветеност за зачувување на древните македонски корени ја шири вистината за античка Македонија насекаде во светот.

He is an outstandingly famous, acknowledged and respected person among the Macedonian people in Canada. He is one of the most prominent Macedonians who are the initiators, organizers and great proponents for affirmation and defense of the Macedonian centuries old name for the Macedonian people throughout the world, for the Macedonian Orthodox Church – The Ohrid Archbishopric and for the spiritual life whose roots have origins from the Apostle Paul's mission in the Macedonian country two thousand years ago.

Branov is a kind of person who emotionally and patriotically observes everything connected with the land of his forefathers, Macedonia. At the same time, he is the defender and establisher of the history and honor of the Macedonian people and Macedonia, as a country, in the world, especially in the democratic Canada. He is particularly active in promoting the democracy in Macedonia as a sovereign, independent and free country on the Balkan Peninsula and of the Macedonian truth in the world.

Branov is also a person who considers Macedonia his great love, who is proud to be Macedonian and a person who fights for Macedonia with prosperous future. He does not retreat and he defends everything connected with Ancient Macedonia. With his dedication to preserving the ancient Macedonian roots, he spreads the truth about Ancient Macedonia everywhere in the world.

Затоа со право се вели дека Георги (Џорџ) Бранов навистина е Македонец кој се посветил на националното прашање. Тој, со своето знаење, со својата Господова дарба, интелигенција и приспособливост во новите демократски услови, успешно се приспособил на приликите во Канада. Воден од љубовта кон татковината и од нејзиното Сонце, како Големиот Александар Македонски, тој е мошне активен во иселеништвото. Цели дваесет години од осамостојувањето на Република Македонија, тој со срце, душа и голема љубов учествува во опстојувањето на својот народ и својата татковина, Македонија

Непосреден повод за публикација „Вистината за Македонија“ на Георги Бранов е неговата посветеност на Античка Македонија во изминатите дваесетина години. Во овој период Џорџ Бранов проучил повеќе од шеесет историски и научни книги од американски и канадски автори со тема за Античките Македонци, со особена нагласка за Филип и Александар Македонски. Неговата главна цел е повеќе да се запознае со овој дел од историјата, посебно да види како светските историчари го докажуваат потеклот на македонскиот и грчкиот народ.

Така, меѓу другите факти со кои се објаснува во таа светска литература, меѓу се поставува прашањето: Колку античките Македонци биле посебен народ и дека тие се различни од Грците.

Thus, we rightfully claim that George Branov is a real Macedonian who is dedicated to the national issue. With his knowledge, God-given aptitude, intelligence and adaptability to the new democratic conditions, he successfully adapted to the circumstances in Canada. Guided by love for his country and its Sun, same as the great Alexander of Macedon, he is extremely active in the emigration. For twenty years, since the Republic of Macedonia has gained its independence, he has participated in survival of his people and his country, Macedonia, with all his heart, soul and great love.

An indirect cause for publication of George Branov's "The Truth about Macedonia" is his dedication to the Ancient Macedonia in the last twenty years. In this period, George Branov has studied more than sixty historical and scientific books from American and Canadian authors which cover the topic of Ancient Macedonian people, with special emphasis on Philip and Alexander of Macedon. His main aim is to learn more about this part of the history, and to particularly realize how the world historians have proved the origin of the Macedonian and Greek people.

Therefore, among other facts used to explain in that world literature, an issue arises: How Ancient Macedonian people were distinctive nation and that they were different from the Greeks.

Според неговите сознанија и податоците од историјата, Македонците биле нарекувани “варвари” (не Грци и културно заостанати). Грците не ги сметале Македонците за грчки народ исто и Македонците не се сметале за Грци.

Во историската литература е потврдено дека околу 60.000 грчки платеници војувале и загинале против војските на Филип и Александар. На пример, само во борбата кај реката Граник загинале околу 18.000 грчки војници-платеници и 2,000 била заробени, врзани во синџири и пратени како робови во Македонија да работат во рудниците. Истото се случувало и во војните кај Ис, Гангвамела и други битки . Со еден збор голем број Грци се бореле против Македонците.

Како пример го споменува суденјето на Филота кој бил прашан на кој јазик сака да се брани на судот ? Тој одговорил - на грчки. На тоа Александар се насмевнал и им рекол на судиите; „Видете го, се страми од својот јазик“.

Друг пример Бранов го кажува дека на спортските игри кои биле организирани после победите и кои биле слични на денешното борење, имало битка помеѓу македонски војник и грчки професионал борац. Во таквата борба македонскиот борац губел и му претело да биди убиен. Тогаш, Александар скокнал на теренот кај борачите и ги одделил со зборовите “Нема да дозволам Македонец да биди убиен“.

According to his findings and the history data, Macedonians were called “Barbarians” (not Greek and culturally rudimentary). Greeks did not consider Macedonians for Greek nation nor the Macedonians considered themselves Greeks.

In the historical literature, it has been verified that about 60.000 Greek mercenaries had fought and died in wars against Philip and Alexander’s armies. For instance, at the battle at Granicus River, about 18.000 Greek mercenary soldiers died and about 2.000 were captured, chained and sent as slaves to Macedonia to work in mines. The same happened in the wars at Issus, Gaugamela and in other battles. Briefly, a large number of Greeks fought against Macedonians.

As an example, he mentions the Philotas’ trial, who was asked in which language he would like to defend himself in front of the court? He answered – in Greek. To that answer Alexander smiled and told the judges; “Look at him; he is ashamed of his own language.”

In another example Branov says that at the sport games, which were organized after the victories and were similar to modern wrestling, there was a fight between a Macedonian soldier and a Greek professional fighter. In the said fight, the Macedonian fighter was losing and was threatened to be killed. At that moment, Alexander jumped into the arena with the fighters and separated them saying, “I will not allow a Macedonian to be killed.”

Исто така, во публикацијата „Вистината за Македонија“ Георги (Џорџ) Бранов го потврдува фактор како што кажуваат историчарите дека античките Македонци во целата десет годишна воена операција се кажувале дека се Македонци, а не Грци. Затоа, тој остава на читателите да се запознаат со античката историја и сами да одлучат дали Македонците биле Грци или посебен македонски народ.

Георги (Џорџ) Бранов, чиј корени се од Егејска Македонија се надева и верува дека античката историја ќе остане како историја, а денес Македонците и Грците потребно е да имаат добрососедски заеми односи на европски начин за доброто и иднината на двата народа.

Славе Кашин

Also, in the publication “The Truth about Macedonia”, George Branov confirms the fact claimed by the historians that the Ancient Macedonians, in the ten year military operation, were referred to as Macedonians, not Greeks. Therefore, he leaves to the readers to get acquainted with the ancient history and to decide for themselves whether Macedonians were Greeks or different Macedonian nation.

George Branov, whose origins are from Aegean Macedonia, hopes and believes that the ancient history shall remain history, and that Macedonian and Greek people could have solid mutual relationship as good neighbors in European manner for the sake and for prosperous future of both nations.

Slavè Katin

КРАТОК ПРЕГЛЕД
ОД ИСТОРИЈАТА
НА АНТИЧКА
МАКЕДОНИЈА
ВАЖЕН ЗА
МАКЕДОНЦИТЕ
ДЕНЕС

Александар Македонски
Alexander of Macedon

Првото јавање на возбудениот Букефал
First riding of the excited Bucephalus

Пари на
Филип II Македонски
Coins of
Philip II of Macedon

Александар
Македонски
Alexander
of Macedon

Битката меѓу македонската и
персиската војска кај местото Ис
Battle at Issus between the
Macedonian and Persian armies

Битката кај реката Граник
Battle at the river Granicus

Вреќањето на Александар во Вавилон
Return of Alexander in Vavilon

Статуата на Александар Македонски во Скопје
Statue of Alexander of Macedon in Skopje

**SHORT SUMMARY
OF THE ANCIENT
MACEDONIA'S
HISTORY
RELEVANT FOR
THE MACEDONIAN
PEOPLE TODAY**

ДАЛИ АНТИЧКИТЕ МАКЕДОНЦИ БИЛЕ ГРЦИ?

Во раната историја, Македонија се викала Ематиа со главен град Ематсион кој се наоѓал во близина на Егејското Море. Заедно со организираниите македонски народи живееле и Епироти, Илирци, Ботејци и Тракијски племиња. Исто така, во близина во местото Пиерија кое се протегало од планината Олимп (место на живеење на македонските богови) па до Паеониа место кое се протегало околу реката Аксиус денешен Вардар, па сè до реката Струма и излегувало на Егејското Море. Највисоката планина Олимп припаѓала во територијата на Македонија.

Полуостровот Халкидики бил населен со племињата; Мигдони, Едони и Ситони кои по извесно време се обединиле и го формирале градот Олинт и Олинтската лига.

На југ, реката Пенеј ја одделувала Македонија од Тесалија и Магнезија. А на север се протегала до реките Халиакмон (Бистрица), и Еригон (Црна Река) на исток до реката Аксиус (Вардар)

WERE ANCIENT MACEDONIANS GREEKS?

In the early history, Macedonia was called Emathia with the capital Emathion situated near the Aegean Sea. Other tribes like Epirotians, Illyrians, Bottiaeans and Thracians lived together with the organized Macedonian nation. Also, near the place called Pieria, which covered the area from the Mount Olympus (place where Macedonian Gods dwelled) to the Paeoni, place which covered the area surrounding the river Axios, today's Vardar, to the river Struma and came to the Aegean sea. The highest mountain Olympus belonged to the Macedonian territory.

Chalkidiki peninsula was inhabited by the following tribes: Mygdones, Edonian and Sithones that were subsequently united and they founded the city Olynthus and the Olynthian League.

In the south, the Peneus river separated Macedonia from Thessaly and Magnesia. In the north, it reached the Haliacmon river (Bistrica), and the Erigon river (Crna Reka) to the Axios river (Vardar) in the east where it bordered with Lyncestis (Heraclea) modern

каде се граничела со Линкесдида (Хераклеја) денешна Битола, Епир, Пелагонија и Пеонија. На исток до реката Струма а на југ кај заливот Терми, Македонија излегувала на Егејското Море, место кое се нарекувало Пиериа.

Македонија била зголемена и обединета со припојувањето со кралствата на Елимитите, на север со Орестидите и Линкестидите на северо-запад со народот околу езерото Лихнида (Охридско Езеро) и на североисток со Паонија (околу денешен Велес). Значи, Македонија се граничела со Епир, Илирија на запад и Тракија на исток.

Македонија била монархија, во која владееле кралеви пред времето на Александар и Филип па и после нив. Жителите се занимавале најмногу со земјоделство, сточарство, одгледување коњи, кози и најмногу овци на номадски начин. Македонија била многу богата со дрво за градежен материјал кој бил претежно извезуван во Грција за изградба на бродови и многу од жителите работеле во рудниците на злато, бакар, сребро и железо.

Тоа не било лесно за Македонците кои повеќе пати биле ограбувани, покорувани со војни од соседите, а најмногу од Илирите. Со овије напади од Илирскиот Крал Бардалис, Македонците претрпувале големи злосторства, загуби и убиства на 4000 македонски војници, население и каде бил убиен братот на Филип, Пердика, а Филип бил тешко ранет.

Bitola, Epirus, Pelagonia and Paeonia. In the east to river Struma and in the south to the Thermaic gulf, Macedonia opened to the Aegean sea, in the place called Pieria.

Macedonia was enlarged and united with addition of the kingdoms Elimiotis, in the north with Orestis and Lyncestis, in the north-west with the people who populated the area around the Lichnida lake (Ohrid lake) and to the north-east with Paeonia (around today's city Veles). Thus, Macedonia bordered with Epirus, Illyria in the west and Thrace in the east.

Macedonia was a monarchy, ruled by the kings before the time of Alexander and Philip, and even after their reign. Main occupation of its inhabitants was agriculture, farming, horse breeding, goat herding and the largest part was nomadic sheep breeding. Macedonia was very rich in construction wood, mostly intended for export to Greece for building ships, and numerous inhabitants worked in mining gold, copper, silver and iron.

It was not an easy life for Macedonian people, as they were frequently plundered, occupied by their neighbours in wars, mostly by Illyrians. The attacks by the Illyrian king Bradyllis, caused major outrages, loss and murders of 4.000 Macedonian soldiers and civilians, during which Philip's brother Perdiccas was murdered while Philip was severely injured.

With the beginning of Philip II reign, Macedonia prospered in all areas of life. With an intensive

Со доаѓањето на Филип II, Македонија почнала да напредува на сите полиња на животот. Со интензивниот воен тренинг и дисциплина со новите врсти на воени оружја како каменофрлачи и долгото копје (сариса), Филиповата војска станала значаен фактор во војувањето. Кога илирскиот крал Бардалис им објавил друга војна на Македонците, двете војски се судриле кај денешна Пелагонија помеѓу денешен Лерин и Битола.

Овој пат македонските војски на чело со кралот Филип му нанеле катастрофални загуби на Илирите каде имало убиени повеќе од 7.000 илирски војници и многу заробени кои биле приморани да работат во рудниците во Македонија (Peter Green - Alexander of Macedon 1970 and Eugene N.Borza 1990). По оваа добиена битка Македонија била на почетокот од стабилноста и растот како воена сила на Балканот. Филип станал еден од најдоминантните војсководители над сите околни народи. Големиот грчки оратор Демостен постојано ги советува Атињаните и нивните сојузници за опасноста од Филип, да бидат многу претпазливи, затоа што Грците брзо би паднале под македонска тиранија. Исто така, пред војната со Илирите, Македонците претрпеле еден голем пораз од Тева каде Филип бил предаден како заробеник.

Сите овие големи и трагични порази престанале со доаѓањето на Филип и Александар каде војните и поразите станале чести појави кај нивните вечни соседи и непријатели.

military training and discipline, with new types of military weapons like stone-throwing machine called lithobolos and the long spear sarissa, Philip's army became a significant factor in the warfare. When the Illyrian king Bradyliis declared another war to Macedonians, both armies clashed on the territory of modern Pelagonija, between the cities known today as Lerin and Bitola.

This time, the Macedonian army, led by king Philip, inflicted loss of catastrophic proportions to the Illyrians where 7.000 soldiers were killed and a great number of them were imprisoned and forced to work in the mines in Macedonia (Peter Green – Alexander of Macedon 1970 and Eugene N.Borza 1990).

After this victorious battle, Macedonia began a period of stability and growth as a military force on the Balkans. Philip became one of the most dominant army leaders among the surrounding nations. The great Greek orator Demosthenes constantly warned the Athenians and their allies about menace coming from Philip and for them to be very cautious as the Greeks could easily fall under the Macedonian tyranny. Also, before the war with Illyrians, Macedonians sustained great defeat by Thebes where Philip was taken as hostage.

All these big and tragic defeats ended with coming of Philip and Alexander, and all the wars and defeats became a usual occurrence for their eternal enemies and neighbours.

ПОТЕКЛО НА ИМЕТО МАКЕДОНИЈА

Македонија го добила името од митската легенда за богот Зевс, кој со ќерката на Декалион Теа, добил два сина,

Македон и Магнес. Така, Македонија го добила своето име по синот на Зевс и Теа, Македон.

Постојат и други верувања за името на Македонија како, на пример:

Македонците кои живееле во планинските територии и во плодородните полиња, со многу реки и чиста вода, жителите биле големи, високи, силни, горостасни, создадени спрема природните услови и обилната здрава храна и биле нарекувани Македонс (Македонци).

Исто така, името Македонија може да потекнува и од евроиндискиот народ кој се населувал на Балканот околу 2000 година пред новата ера.

Македонците не биле од грчко потекло и имале посебен македонски говорен јазик кој се нарекувал коине или пелазгиски јазик.

Херодот во својата историја, ги прикажувал Македонците како грчки народи затоа што

THE ORIGIN OF THE NAME MACEDONIA

Macedonia got its name from the mythic legend of the god Zeus, who had two sons with the daughter of Deucalion, Thyia, and their names were Macedon and Magnes. Thus, Macedonia got its name after Zeus and Thyia's son, Macedon.

There are also other beliefs about the name Macedonia, as for example this one:

Macedonians who lived in the mountain region and in fertile fields with many rivers and clean water, were large, tall, strong and sturdy, built this way due to the natural environment surrounding them and the plentiful healthy food, and they were called Macedons (Macedonians).

Furthermore, the name Macedonia may have its origin from the European-Indian people who populated the Balkans in the year 2000 B.C.

Macedonian people were not from Greek origin and they had their specific Macedonian spoken language called Koine or Pelasgian language.

In his history, Herodotus portrayed Macedonian people as Greek nation because to him, the name Argead sounded similar to Argos, a city on

името Аргиди му звучело многу слично со Аргос, град во Пелопонез, каде била сместена силната кралска фамилија Темениди и од каде потекнувал Херакле. (R.Malkolm Errington, 1993.)

Според Хесоид, за грчки народи биле сметани само народите кои потекнувале од Даекалион и Пиррха. Тие имале син по име Хелен од кој потекнуваат сите Хелени - Грци. Синовите на Хелен биле Дорус, Аелос и Ксутус а овие имале синови по име Јон и Ахеус. Така, грчките народи се нарекувале како: Дорианци, Еолци, Ахианци и Јонци.

Како што гледаме од оваа митска приказна не се споменуваат Македонски народи.

Овие историски митолошки факти на славниот антички историчар Херодот денес немаат логика ако се земе предвид географската оддалеченост од Аргос во Пелопонез па сè до Македонија (Воден, Еге, Бер и Пела).

Исто така, и случајот со кралот Александар I и неговото учество на Олимпијадата во Грција. Тој како силен и голем спортист имал желба да се натпреварува на Олимпијадата која се одржувала во Грција. Александар I бил седма генерација од македонската Аргидска династија. Но организаторите не му дозволиле да учествува затоа што тој не бил од грчко потомство и дека Олимпијадата е само за Грците. Кралот Александар I, морал да се докажува и да ги убедува организаторите дека неговите предци се со потекло од

Peloponnese, which was a stronghold of the powerful royal family Temenus, whose descendant is Heracles. (R.Malkolm Errington, 1993.)

According to Hesiod, Greek nations were considered only those nations that originated from Deucalion and Pyrrha. They had a son by the name Hellen who was the ancestor to all Hellenes – Greeks. Hellen became the father of three sons Dorus Aeolus, Xuthus, and they also had sons Ion and Achaeus. Therefore, the Greek nation were consequently called Dorians, Aeolians, Achaeans and Ionians.

As we can see from this mythical story, Macedonian people were not mentioned at all.

These historic mythological facts, given by the famous ancient historian Herodotus, are not logical for modern times if you take into consideration the geographical distance from Argos on Peloponnese to Macedonia (Vodena, Aegae, Berea and Pella).

There is also the incident with the king Alexander I and his participation in the Olympic games in Greece. As a great sportsman he had a wish to compete in the Olympic games which took place in Greece. Alexander I was the seventh generation of Macedonia's Argead dynasty. But, the organizers did not allow him to participate due to the fact that he was not from Greek origin and that the Olympic games were intended for Greeks only. King Alexander I had to prove himself and persuade the organizers that his ancestors were from Argos on Peloponnese and that

Аргос од Пелопонез и по тоа тој е Грк. Тогаш организаторите поверувале на тврдењето на Александар I при што му било дозволено да учествува на Олимпијадата каде и победил. После оваа Олимпијада Александар бил нарекуван Филхелен. Овој прекар им се давал само на оние кои не се Грци по род а се љубители на Грција и Грците.

После сите случувања Александар I бил познат и како човек со нестабилен карактер. Тој играл двојна улога, некогаш се претставувал дека бил Грк а некогаш бил со Персијците кои биле најголеми грчки непријатели.

Всушност, неговото потекло било од истоимениот град Аргос, од династијата Аргиди од Орестикон кај денешен Костур во Македонија. (Антоние Шкокљев-Балканот и Македонија, Malkolm Errington, page 2 и на страницата за географскиа карта на Балканот, Richard Gabriel- The Madness of Alexander The Great- notes, Eugene Borza – Origen of Macedonian Royal House).

consequently, he was a Greek. Then the organizers believed Alexander's I claim and he was allowed to participate in the Olympics, where he won. Afterwards, he was referred to as Philhellene. This nickname was given only to those individuals who were not Greeks by birth, but were lovers of Greece and Greeks.

After all the developments concerning this incident, Alexander I was known as a person with unstable personality. He played dual role, he sometimes declared himself as Greek and sometimes he was close to Persians, who were considered the greatest enemies to Greece.

Actually, his origins were from the city named Argos and from the Argead dynasty from Orestiko in modern Kastoria regional unit in Macedonia (Antonie Shkokljev – Balkans and Macedonia, (Антоние Шкокљев-Балканот и Македонија), Malkolm Errington, page 2 and on the page for the Balkan geography map, Richard Gabriel - The Madness of Alexander The Great- notes, Eugene Borza – Origin of Macedonian Royal House).

КРАЛЕВИ ВО МАКЕДОНИЈА

Долунаведените кралеви се основачите на
Македонија и македонската нација.

Ематион
Пелагон
Каран
Пердика I
Аргеј
Филип I
Алкета
Аминта I

Александар I
Менелос
Аминта II

Аминта III
Пердика II
Александар II
Филип II

KINGS OF MACEDONIA

Below-mentioned kings were the founders of Macedonia and Macedonian nation.

Emathion

Pelagon

Caranus

Perdiccas I

Argeaus

Philip I

Alcetas

Amyntas I

Alexander I

Menelaus

Amyntas II

Amyntas III

Perdiccas II

Alexander II

Philip II

Александар III Македонски и
неговите браќа и сестри:
Тесалоника, Клеопатра, Европа и Аридеа.

Историјата на Херодот кажува дека тројца браќа од кралската фамилија од Аргос во Пелопонез по име Гуане, Еропо и Пердика биле протерани од кралската куќа и тие лутале насекаде низ Грција каде би нашле место да се преселат. И така, после долго патување стигнале до Илирија и оттаму до Македонија.

Браќата останале во горниот дел од Македонија и се вработиле како одгледувачи на стока во кралската фамилија. По извесно време по некоја причина, од љубомората на сопругата на кралот, дека нешто не е во ред со лебот што го печела за најмалиот од браќата, Пердика, кој нараснувал многу повеќе од останатите, кралицата му се пожалила на кралот. Кралот се налутил на нив и ги истерал тројцата браќа од неговото царство без да им плати за нивната работа.

Пред да заминат, најмалиот од браќата, Пердика побарал од кралот плата. Така кралот налутил што овие браќа му бараат плата, случајно ги здогледал зраците од светлината од сонцето што паѓала на подот од собата и му го понудил тоа како плата. Најмалиот брат Пердика се сложил со оваа убава понуда и со ножот обележал околу сончевите зраци ги собрал и среќни си заминале.

Alexander III of Macedon and his
brothers and sisters:
Thessalonica, Cleopatra, Europe and Eyrudice

The history of Herodotus claims that three brothers from the royal family Argos in the Peloponnese named Gauanes, Aeropus and Perdiccas were exiled from the royal house and wandered around Greece in order to find a place to settle. Eventually, after a long journey, they arrived in Illyria and then to Macedonia.

The brothers remained in the upper part of Macedonia and were employed as cattle farmers in the royal family. After a while, for some reason, the jealousy of the king's wife, who was complaining that something was wrong with the bread she baked for the youngest of the three brothers Perdiccas as it grew larger than the others, made the queen complain to the king. The king got mad at them and sent the three brothers away from his kingdom without paying them for their work.

Before they left, the youngest brother, Perdiccas, asked for payment from the king. The king was angry that these brothers were asking for payment from him and accidentally saw the sunlight rays that were falling on the floor of the room and offered them as payment to the brothers. The youngest brother Perdiccas, agreed to this good offer and took his knife, marked the area round the sunrays, collected them and they left happily.

Од овде тие стигнале до подножјето на планината Олимп во местото на денешна Вергина (Кутлеш) кој бил наречен Еѓе што значело коза. Арѓидите Темениди останале овде многу години па сè до 410 година кога Архелеј ја преселил престолнината во Пела.

Местото околу Пела било ниско и мочурливо, но блиску до заливот Терми на Егејско Море, денешен Солун. Овде Архелеј вложил многу работа и пари да го исуши местото од мочурливите води. Тој направил канали кои биле поврзани со реката Аксиус (Вардар).

Со доаѓањето на Филип II (Филип Аминта Македонски) градот Пела бил изграден со државни згради за администрација, воени центри, пристаниште за бродови и Пела станала најубавиот град на Балканот и Европа. Градот бил изграден со високи и широки ѕидови за заштита на населението од честите напади од соседите. Улиците кои ја поврзувале Пела со пристаништето биле широки. Градските улици во градот почнувале од центарот и се ширеле на сите страни. Кога еден грчки дипломат ја посетил Пела бил зачуден од убавината на градот. Не верувал како Македонците, кои од Грците биле сметани за примитивно племе, изградиле една од најубавите престолнини во тоа време.

Филип II од Македонија ја основал првата национална држава во Европа.

Then they arrived at the foot of the mountain Olympus in the place now called Vergina (Kutlesh), which had a name Aegiae which meant goat. Argead Temenides had stayed there for many years until the year 410, when Archelaus moved the capital to Pella.

The area surrounding Pella was low and moorish, but close to the Thermaic gulf in the Aegean sea, today the city of Thessaloniki. Here, Archelaus invested a lot of effort and money to dry the area from the marshes. He built canals that were connected to the river Axios (Vardar).

When Philip II came to the throne (Philip Amyntas of Macedon) the city Pella was developed with new buildings for administration, military centers, harbor for ships and other buildings which made Pella the most beautiful city on the Balkans and in Europe. The city itself was built with tall and wide walls for protection of the citizens from the frequent attacks from the neighbours. The streets connecting Pella with the harbor were quite large. The city streets started from the city center and then spread to all the other parts of the city. When one Greek politician visited Pella, he was astonished by its beauty. He could not believe that Macedonians, who were considered primitive tribe by the majority of Greeks, could build one of the most amazing capitals of that time.

Philip II of Macedonia founded the first national country in Europe.

ЖИВОТОТ ВО МАКЕДОНИЈА

Кралот имал потполна контрола над земјиштето, планините и администрацијата. Сè припаѓало на кралот и тој го издавал земјиштето за фарми, лозја а за возврат луѓето што добивале земјиште морале, по потреба, да служат во војска. Жителите на Македонија најмногу се занимавале со земјоделство и сточарство.

Најмногу одгледувале овци и кози. Овчарите ги носеле своите стада на планините или во полињата, зависно од временските услови. Македонците, исто така, се занимавале и со градежен дрвен материјал кој го имало во изобилство. Дрвото било најквалитетно за изградба на бродови и се извезувало, претежно, во Грција .

Македонците особено биле познати како едни од најспособните одгледувачи на коњи исклучително за воени цели.

Македонија била богата и со многу рудници на железо, сребро, бакар и злато. Со еден збор, Македонија била најбогата држава на целиот Балкан и имала доволно од сè за да ги задоволи потребите на своите граѓани.

LIFE IN MACEDONIA

The king had an absolute control over the land, mountains and administration. Everything belonged to the king and he rented the land for farms and vineyards to his people, and in return, the people who were given the land had to serve in the army, when necessary. The inhabitants of Macedonia predominantly worked in agriculture and farming.

Mostly, they kept sheep and goats. The shepherds took their flocks to the mountains or in the fields, depending on the weather conditions. Macedonian people also worked with construction materials, mostly wood, which was plentiful. The wood was with high quality and was used for building ships and exported, mostly, to Greece.

Macedonians were particularly well-known as one of the most capable horse breeders, especially for military purposes.

Macedonia was also rich with mines for iron, silver, copper and gold. Briefly, Macedonia was the wealthiest country on the Balkans and had enough of everything to satisfy the needs of its citizens.

Кралот бил, исто така, и свештеник кој спре- мал религиозни ритуали, игри и слави пред по- четокот на војна и по завршувањето на истата. Еден од ритуалите бил да се жртвува женско куче, да се исече на две половини и војниците и кралот поминувале помеѓу нив пеејќи воени химни мо- лејќи се за здравјето на жителите и војската.

Други познати правила биле применувани кај Македонците како, на пример:

Возрасен граѓанин кој немал убиено див не- рез без употреба на мрежа, само со стрела, не се сметал за полнолетен. Ако ваков човек прису- ствувал на официјален банкет или слава морал да седи исправено на столот а не да се навалува на истиот.

Ако војник немал убиено непријател тој мо- рал да носи појас и не можел да биде војник.

Во Македонија официјално намало робови како во демократска Атина.

Во Македонија кралот го викале по име, секој можел да зборува со кралот но требало да ја изва- ди капата, ако носел. Кралот немал специјална служба за храна или за облекување. Тоа го пра- веле сопругите со лична рачна работа.

Сите жители во државата биле Македонци без разлика на верата и националноста. Така што жителите од освоените држави автоматски станувале Македонци, со тоа што тие имале пол- но право да си го задржат нивниот јазик, вера и

The king was also a priest, who prepared religious ceremonies, games, rituals and feasts before the beginning of wars and upon their end. One of the rituals was to sacrifice a female dog, to cut it in half and the soldiers and the king were to pass between those parts singing war hymns and praying for the health of the people and the army.

There were other known rules which were applied among Macedonian people, such as:

An adult citizen, who had never killed a wild boar using a net, but only using an arrow, was not considered a mature adult. If this man was present at an official banquet or feast, he had to sit straight on his chair, not to lean on it.

If a soldier had never killed an enemy, he was supposed to wear a belt and was not allowed to continue being a soldier.

In Macedonia, there were no official slaves, as was the case in democratic Athens.

In Macedonia, people addressed the king with his given name, everyone was able to talk to the king, they were only obligated to remove their hats, if they wore one. The king didn't have special people who were in charge of his clothes or his food. It was performed by their wives who did those tasks with their own hands.

All the citizens in the country were Macedonians, regardless their faith or nationality. Therefore, the people from the conquered counties involuntary

култура. Тоа не било така во Атина и државите градови. Само ако е граѓанин по род и крв може да биде граѓанин во тие Градови држави.

Така, Македонија била единствена држава во Европа со развиен национален идентитет и формирана држава со граници, влада, монархиско уредување, комплетна администрација и функционален закон.

Во македонската администрација, во судовите и војската се употребувал само македонски јазик. Во школата на Аристотел, исто така, се учело на македонски јазик. Тоа не било проблем за учителот Аристотел затоа што и тој бил Македонец и живеел во Пела.

Александар Велики и неговиот татко Филип и ако имале симпатии кон грчката култура тие биле Македонци, војската и генералите биле Македонци и ширеле македонска култура каде и да биле и ја создале најголемата Македонска Империја на сите времиња.

Друга историска верзија според римскиот историчар Јустин, првиот основач на Македонија бил Каран кој се населил од Аргос – Орестикон, денешен град Рупишча близу денешен Костур со неговото стадо кози во денешен Воден (Едеса) и го нарекол Еѓе што значело кози. Ова место околу денешна Едеса (Воден) било богато, се одгледувало секако овошје и житарици, имало плодна почва и го нарекувале Градината на Мида. Овде

became Macedonians, but had every right to keep their language and their culture. That was not the case in Athens and other city-states. Only if the citizens were connected by blood or relatives, they could be citizens of those city-states.

Thus, Macedonia was the only country in Europe with developed national identity and a state formed with borders, with government and monarchical constitution, complete administration and functional laws.

In Macedonian administration, in courts and in the army, only Macedonian language was used. In Aristotle's school, the language of learning was also Macedonian. It was not a problem for the teacher Aristotle, as he was also Macedonian who lived in Pella.

Alexander the Great and his father Philip, although sympathetic towards the Greek culture, were Macedonians, their army and their generals were Macedonians and they spread Macedonian culture wherever they went and they created the largest Macedonian Empire of all times.

Another historical version, according to the Roman historian Justin, the first founder of Macedonia was Caranus, who came from Argos – Orestikon, present name Rupishta, near today's Kastorian (Kostur) with his flock of sheep to Vodena (Edessa) and named it Aegae, which meant goat. This area surrounding present Edessa (Vodena)

Аристотел Македонецот и еден од најголемите филозофи и научник на сите времиња ја отворил неговата школа. Овде се школувал Александар и сите негови другари како Птоломеј, Филота, Хефастиион, Кратер и други кои подоцна станале едни од најверните генерали во неговата војска.

Од овие историски факти и денешните археолошки артефакти со сигурност може да се заклучи дека:

Оригинаалното место на живеење на династијата Аргидаи, било точно во Еге, денешна Вергина, каде се пронајдени и голем број на гробници и артефакти со симболот на сонцето изгравииано на капакот од погребниот златен ковчег од погребните остатоци на Филип II. Е. Борза.

Желбата на големиот антички историчар Херодот да ги поврзе Македонците со грчките народи во време на елинизацијата запишал и друга верзија во која кажува да грчките и македонските народи потекнуваат од еден ист народ Пелазги и Бриги со што разликата била - Пелазгите кои живееле на југ, развиле напредни културни навики од Пелазгите кои биле населени на северните планински делови кои се занимавале, претежно, со сточарство и земјоделство. Според Херодот, тоа било природно ако се земе предвид околината каде живееле северните Пелазги - Македонците. Исто така и Пелазгите од северниот дел развиле друг дијалект неразбирлив за Грците.

was rich, cultivating different kinds of fruit and crops, the soil was fertile and it was called “The Gardens of Midas”. Aristotle of Macedonia, one of the greatest philosophers and scholars of all times, opened his school there. That was the school where Alexander and all his friends like Ptolemy, Philotas, Hephaestion, Crater and others, who later became the most loyal generals of his army, were educated.

From these historic facts and present archeological artefacts we may conclude with certainty that:

The original place of residence of Argead dynasty was exactly in Aegiae, present Vergina, where a number of tombs and artefacts with a symbol of the Vergina sun, which was engraved on the cover of the burial golden coffin with remains of Philip II, were found. (E. Borza).

The great ancient historian Herodotus’ great desire to link the Macedonians with Greek nations made him write another version during the hellenisation, in which he said that Greek and Macedonian nations originate from one same nation Pelasgians and Briges – the only difference was that – Pelasgians who lived in the south, developed more advanced cultural habits than the Pelasgians who were settled in the north. Their occupation was mostly farming and agriculture. According to Herodotus, it was a natural inclination to take into consideration the environment in which north Pelasgians lived – the Macedonians. Also, Pelasgians from the northern

Со денешните светски археолошки артефакти, пронајдоци и испитувања, со сигурност може да се донесе солиден заклучок во врска со јасните разлики кои биле помеѓу Македонците и Грците. Во однос на етникумот, тие биле различни во културата, јазикот и религиозните обичаи.

Македонците ги славеле најповеќе Олимписките богови како Зевс, Херакле, Дионис, Аполо, Деметра и близнаците Кастор и Полидакес.

Иако Филип II и Александар III ја сакале и почитувале грчката култура тие секогаш биле свесни дека тие по ништо не се чувствувале како Грци и дека тие и нивниот народ се Македонци.

Во денешно време многу грчки националистички настроени историчари и политичари со политички цели постојано пласираат теории во светската јавност како античките Македонци биле Грци по род и по секоја цена издаваат разни книги, брошури ширејќи ги нивните неvistини по разни симпозиуми и конференции, докажувајќи дека Македонците се Грци и Македонија е Грчка.

Како едни од тие кои ширеле неvistини се наведуваат Власидис и Каракостаноглоу на Шестата меѓународна конференција за Античка Македонија во 1996 година во Северна Америка.

Во врска со античката македонска историја ќе ви помогнат следните автори; Tritle 1998, Danforth 1995, Borza 1990, Hoffmann 1906, Hammond 1994

part developed another dialect, which was not understandable to the Greeks.

With world archeological artefacts that had been found so far and the researches that had been conducted, we can make a confident conclusion regarding the clear differences between the Macedonians and Greeks. Regarding the ethnicum, they differed in culture, language and religious customs.

Macedonian people celebrated the Olympian gods the most, like Zeus, Heracles, Dionysus, Apollo, Demeter and the twins Castor and Polydeuces.

Although Philip II and Alexander III loved and respected the Greek culture, they were always aware of the fact that they did not feel like Greeks in any area, and that they and their people were Macedonians.

Nowadays, a lot of Greek nationalistic historians and politicians with political goals constantly propagate theories in the world public scene, that the Macedonians were Greek descendants by birth and publish various books and brochures at any cost, spreading their falseness at different symposiums and conferences, trying to prove that Macedonians are Greeks and that Macedonia is Greek.

Some of the people who were engaged in spreading that untruth were Vlasidis and Karakostanoglos at the VI International Symposium on Ancient Macedonia in 1996 in North America.

Regarding the ancient Macedonian history, you will find the following authors very helpful: Tritle

, Waldemar Heckel и J.C. Hardley and Badian 1982. Richard A. Gabriel 2015, Hugh Poulton 1995, John Shea 1997 и други.

Во времето на **IV** век пред нашата ера територијата на Македонија била населена со еден од најважните народи за западната цивилизација и историја, тоа биле Македонците. (Richard A. Billows - Before & After Alexander - The Legend and Legacy of Alexander the Great)

Со убиството на Филип II во 336 година пред новата ера античката грчка цивилизација и култура почнала драстично да опаѓа а се појавува една нова и најважна цивилизација за Европа, па и за целиот западен свет, тоа била македонската цивилизација. Подолу ќе наведам неколку факти кои се познати на пошироката јавност.

На почетокот од основањето на македонската цивилизација Македонците не можеле да бидат сојузници во младата Коринтска лига (градови и држави) затоа што тие не биле сметани за грчки народ, тие биле варвари луѓе кои живееле во калливи мочуришта околу езерото кај денешна Јанина. Од оваа гледна точка Македонците не се Грци по род.

За Грците и големиот грчки оратор Демостен, Македонците биле варвари некултурни и назадни племиња со наразбирлив јазик за Грците. Тоа може да се види во неговите говори на омраза та-канаречени филипики.

1998, Danforth 1995, Borza 1990, Hoffmann 1906, Hammond 1994, Waldemar Heckel и J.C. Hardley and Badian 1982. Richard A. Gabriel 2015, Hugh Poulton 1995, John Shea 1997 and others.

During the IV century B.C., Macedonian territory was inhabited by one of the most important nations for the western civilization and history, and they were Macedonians. (Richard A. Billows – Before & After Alexander – The Legend and Legacy of Alexander the Great.)

With the murder of Philip II in 336 B.C. the ancient Greek civilization and culture had begun to decline rapidly and another new civilization appeared, which was important for Europe as well as for the whole world, and that was Macedonian civilization. I will later state several facts that are known to the broader public.

At the beginning of the foundation of the Macedonian civilization, Macedonians were not able to be allies in the young League of Corinth (cities and states) as they were not considered Greek people, they were barbarians who lived in muddy marshes around the lake near today's Ioannina. From this point of view, Macedonians were not Greek by birth.

For the Greeks and the great Greek orator Demosthenes, Macedonians were barbarians, uncivilized and primitive tribes with a language incomprehensible for Greeks. This can be concluded from his fiery, damning speeches, so called phillipics.

И во тој аспект Демостен изгледа бил во право. Македонците не биле Грци, како народ, со својата култура и јазикот (говорот) биле различни од Грците. Македонците никогаш не се сметале за Грци, исто така, и Грците не ги сметале Македонците за Грци.

Кратко време по воената победа на Филип и младиот Александар над грчките војски кај местото Коронеа во близина на Атина, Филип ја основал Коринтската лига и тој бил прогласен за хегемон на сите окупирани Грци и останатите народи. Но омразата меѓу Грците и Македонците била толку голема така што повеќе од околу

60.000 грчки платеници војувале и загинале борејќи се против Филиповите и Александровите војски на страната на персиската војска. Како Персиски советник бил тогашниот познат грчки генерал, Мемнон, кој практикувал горење на сè, пред да пристигнат македонските војски.

Се поставува прашањето од кои причини Александар убил повеќе грчки војници во еден ден него што грците изгубиле во сите војни против персијанците кај местото Маратон, Термопиле, Саламис и Платеа. (Richard Gabriel – The Madness of Alexander the Great page 89.)

Demosthenes was probably right in that aspect as well. Macedonians were not Greeks, as a nation, with their culture and language (speech), they were different from the Greeks. Macedonians had never considered themselves as Greeks, the same as Greeks never considered Macedonians as Greeks.

Shortly after Philip and young Alexander's military victory over the Greek armies at the place named Coronea near Athens, Philip founded the League of Corinth and was declared a hegemon of all occupied Greeks and other nations. But the hatred between the Greeks and Macedonians was so great, that more than 60.000 Greek mercenaries warred and died fighting against Philip and Alexander armies on Persian army's side. A well-known Greek general, Memnon, was a Persian advisor and he practiced burning everything to the ground before arrival of the Macedonian army.

So a question should be asked, what were the Alexander's reasons to kill more Greek soldiers in one day, than were killed in all wars against the Persians at Marathon, Thermopylae, Salamis and Plataea. (Richard Gabriel – *The Madness of Alexander the Great*, page 89).

ДРАМАТИЧНИОТ И ТАЖЕН ИНЦИДЕНТ ПОМЕЃУ ФИЛОТА И АЛЕКСАНДАР

Филота и неговиот татко Парменио биле по потекло од Пелагонија и тие биле најдоверливи од сите генерали кои имале самостојни права во управување на војската.

Тие двајцата биле едни од најзаслужните борци и генерали во македонската војска. Но со време односите помеѓу Александар, Филота и Парменио се нарушиле поради непримерното однесување на Филота со Александар и македонските војници.

Незадоволството кај македонските војници пораснало до тој степен што се спремало атентат над Александар. Иако Филота бил известен за овој план од еден од војниците по име Цевалинус, Филота не го пријавил тоа кај Александар, иако бил замолен тоа да го стори веднаш. Филота и Александар имале неколку состаноци заедно, но Филота не го известил Александар за атентатот што се спремал за уништување на неговиот живот.

DRAMATIC AND SORROWFUL INCIDENT BETWEEN PHILOTAS AND ALEXANDER

Philotas and his father Parmenion were from Pelagonia by origin, and were the most trusted generals in Alexander's army with independent rights to command the army.

They were both among the most deserving warriors and generals in the Macedonian army. In time, the relationship among Alexander, Parmenion and Philotas deteriorated due to Philotas' improper behavior towards Alexander and the Macedonian soldiers.

Macedonian soldiers were so discontent, that it escalated into an idea of Alexander's assassination. Although Philotas was notified about this plan by one of the soldiers named Cevalinus, Philotas didn't report this to Alexander, although he was obligated to do that immediately. Philotas and Alexander had a few meetings together, but Philotas still didn't notify Alexander about the assassination that was being organized to end his life.

По извесно време планот за атентат Александар го дознал од еден од неговите војници кој, истовремено, му кажал на Александар дека Филота требало да го извести кралот Александар за планираниот атентат. Александар бил крајно вознемирен и побарал Филота под итно да се донесе на рапорт. Веднаш било наредено да се започне истрага, во која се применувала и тортура со цел да се дојде до вистината, за тоа кој го организирал овој атентат. По кратко време Филота бил изнесен пред воениот суд каде бил прогласен за виновен и обвинет за затајувањето во врска со планираниот атентат и непријавувањето кај кралот Александар. Кралот лично му објаснил на Филота дека ќе биде суден од воениот суд на македонската војска.

Истовремено го запрашал Филота на кој јазик сака да се брани? Филота брзо одговорил „на грчки“ тогаш Александар го погледнал со остар поглед велејќи им на судиите - „Гледате ли, Филота се срами да говори на својот мајчин јазик и како ќе ги сака Македонците“ и го опоменал Филота како Македонец, според законот, мора да зборува и комуницира со војската на мајчин македонски јазик.

Тогаш Филота му одговорил дека ако зборува на грчки јазик повеќе ќе го разберат и потоа Александар му одобрил со зборовите „Овде има демократија и ти имаш право да се браниш на

After some time, Alexander found out about the plan for his assassination from one of his soldiers who, at the same time, told Alexander that Philotas was supposed to notify Alexander about the planned assassination. Alexander was extremely upset and ordered for Philotas to be immediately brought before him for report. An order was given for a prompt investigation which even included torture so that the truth should be found out about who organized the said assassination. In a short period of time, Philotas was brought before a court martial where he was declared guilty and charged for keeping the planned assassination secret and not notifying king Alexander about it. The king himself explained to Philotas that he would be court martialed by the Macedonian military court.

At the same time he asked Philotas in which language he would like to defend himself. Philotas swiftly answered “in Greek”, while Alexander quickly glanced at him with stern expression telling the judges – “You see, Philotas is ashamed to speak his mother tongue, how is he supposed to love the Macedonian people?” and then he reprimanded Philotas telling him that by law, as Macedonian, he had to speak and communicate with the army in Macedonian language, which was his mother tongue.

Then Philotas answered him that if he spoke in Greek language, more people would understand him, so Alexander gave him permission to speak

кој јазик сакаш“. Филота, пак, му одговорил на Александар „Не сакам да говорам на јазикот кој ти го зборуваш кога сакаш да не те разберат,“ налутен Александар ја напуштил судницата не-сакајќи да го слуша Филота да зборува на грчки јазик.

По кратко време судот го прогласил Филота за виновен за организирање план и атентат над Александар. Тогаш, по кратко време, Филота бил осуден на смрт со каменување кое беше вообичаено по македонските закони. Исто така, според Законот мора да се погубат и целата негова фамилија во овој случај и неговиот татко Парменио кој бил најзаслужен и најискусен генерал во сите борби на Филип и Александар.

Филота и неговиот татко биле погубени кратко време по изречената казна.

После овој брутален чин во македонската војска завладеала голема паника и страв.

saying, “We have democracy here, so you have a right to defend yourself in any language you choose.” Philotas then answered Alexander, “I do not want to speak the language you speak when you don’t want to be understood.” Alexander left the court angrily because he didn’t want to listen to Philotas speaking in Greek language.

In a short time, the court declared Philotas guilty for organizing and planning Alexander’s assassination. After that, Philotas was sentenced to death with stoning, which was common by the Macedonian laws. Also, according to the law, his whole family had to be executed, including his father Parmenion, who was the most experienced and dedicated general in all Philip and Alexander battles.

Philotas and his father were executed shortly after the sentence.

After this brutal act, the Macedonian army was filled with great fear and panic.

КОНФЛИКТ ПОМЕЃУ АЛЕКСАНДАР ВЕЛИКИ СО КЛЕИТ ЦРНИОТ (еден од најдобрите генерали и личен пријател на Александар)

Конфликтот помеѓу Александар и Клеит се случил за време на еден банкет во чест на победата на македонската над персиската војска кај местото Мараканда.

Банкетот започнал со пиење вино и добра храна, но по кратко време, кога речиси сите војници па и Александар биле под дејство на алкохол, Александар во шега ги пофалил грчките платеници за нивните заслуги во победите против персиската војска. Овој коментар на Александар не бил добредојден кај македонските војници. Александар, полупијан, почнал да го негира и неговиот татко Филип за кој зборувал дека тој не бил негов роден татко, дека богот Амон бил негов татко.

После овие недвосмислени испади на Александар, македонските војници се чувствувале навредени, а особено Клеит бил крајно вознемирен и најмногу навреден. Тој станал од столот и му пришол на Александар велејќи „Од ова што ти го кажуваш треба да се засрамиш и да знаеш дека сè што имаш ти е наследено од твојот татко и од

THE CONFLICT BETWEEN ALEXANDER THE GREAT WITH CLEITUS THE BLACK (one of the best general and personal friend of Alexander the Great)

The conflict between Alexander and Cleitus happened during a banquet held in honour of the victory over the Persian army at Maracanda.

The banquet started with wine drinking and good food, but in a short time, when almost all soldiers, even Alexander were under the influence of alcohol, Alexander, in jest, praised the Greek mercenaries for their merit in victories against the Persian army. This comment from Alexander was not appreciated by the Macedonian soldiers. Alexander, inebriated, started criticizing his father Philip, saying that he was not his birth father, that god Amun was his father.

Upon these unambiguous declarations from Alexander, Macedonian soldiers were highly offended, especially Cleitus, who felt extremely agitated and insulted. He stood up from his seat and approached Alexander telling him, "You should be ashamed of all the things you said and you should know that you have inherited everything from your father and from the Macedonian soldiers who sacrificed themselves and contributed to everything

македонските војници кои се жртвувале и придонеле за сè што е постигнато до сега. И немој да заборавиш дека Клеит беше тој кој ти го спаси животот во борбата кај реката Граник“.

Навредите помеѓу Александар и Клеит станале уште погласни, понавредливи и Александар во лутината грабнал едно јаболко од масата фрлајќи го кон Клеит, и извикал за узбуна на чист македонски јазик. Тогаш обезбедувањето ги одвоило и Клеит бил отстранет надвор од банкетната просторија. За кратко време ситуацијата била смирена. Александар не престанал со навредите и повторно наредил на музиката да продолжат со пеењето на грчки јазик кој бил навредлив за Македонците.

Откако Клеит слушнал како музиката пее со навреди спрема Македонците влегол, пак, во банкетната сала и продолжил да се расправа со Александар на многу висок тон. Александар не можел да се воздржи повеќе, го грабнал копјето од војникот до него и смртно го прободел неговиот генерал и најдобар другар од детството. Веднаш кога се смирила ситуацијата Александар се каел и тагувал за Клеит лежејќи неколку денови над безживотното тело на неговиот најдобар другар.

that had been achieved so far. And, don't forget that Cleitus was the one who saved your life in the battle at river Granicus."

The insults between Alexander and Cleitus became louder and more offensive, so Alexander angrily grabbed an apple from the table and threw it at Cleitus while shouting for alarm in clear Macedonian language. Then the guards separated them and Cleitus was removed from the room where the banquet took place. Briefly the situation was under control. Alexander didn't stop with the insults and ordered the music to continue singing in Greek language which was an insult to the Macedonians.

After Cleitus heard the music and singing which were offensive for Macedonians, he entered the banquet hall again and continued arguing with Alexander in a raised voice. Alexander couldn't restrain any more, he grabbed a spear from the soldier next to him, and speared his general and best friend since childhood. When the situation calmed, Alexander regretted his actions and mourned Cleitus, and for several days, he held vigil over the lifeless body of his best friend.

ПРОБЛЕМИТЕ НА АЛЕКСАНДАР СО КАЛИСТЕН (ВНУКОТ НА АРИСТОТЕЛ)

За првпат во македонската војска Александар го назначил историчарот, Калистен еден од најспособните историчари, за оратор и мотиватор на војската. Главната цел му била тој да пишува и рапортира за успехите на македонската војска и да ги испраќа во Атина како пропаганден материјал. Александар дознал дека Калистен не пишувал позитивни рапорти за македонската војска и постојано испраќал негативни извештаи во Атина критикувајќи ги македонските војници.

Покрај сето ова Калистен бил, исто така, отворено револтиран против законот кој Александар го спроведува во врска за почитување на кралот.

Тоа значело, секогаш кога Александар ќе се појавел сите морале веднаш да се поклонат и да легнат на под, што било и персиски закон.

Александар, исто така, почнал да назначува персиски војници и генерали во македонската војска и да се облекува во ориентален персиски

ALEXANDER'S PROBLEMS WITH CALLISTHENES (ARISTOTLE'S NEPHEW)

For the first time in Macedonian army, Alexander appointed the historian, Callisthenes, one of the most adept historians, as orator and motivator of the army. His main goal was for him to write and report about the successes of the Macedonian army and to send the reports to Athens as a promotional material. Alexander found out that Callisthenes didn't write positive reports about the Macedonian army and constantly wrote negative reports, criticizing the Macedonian soldiers.

Additionally, Callisthenes was also openly revolted from the law that Alexander implemented regarding the show of respect for the king.

According to that law, every time Alexander made an appearance, everyone was supposed to bow and lie down on the floor, which was also a Persian law.

Alexander also started to appoint Persian soldiers and generals in Macedonian army and to dress himself into oriental Persian style. This was not

стил. Овоа не било добро прифатено од македонските и грчките војници.

Противењето на Калистен многу го иритирало Александар кој не можел повеќе да ја издржи лутината за непослушноста од Калистен. Калистен исто така беше секогаш на страната на младите војничкиња кога ќе направеа некој прекршок. Александар добил информација да тие му спремале и атентат за кој Калистен знаел, а не го известил Александар. Еден од организаторите бил по име Хермолос кој за време на испитувањето најмногу критички го напаѓал Кралот Александар за нефер и неправилно осудување на македонските Генерали и херои како Филота, Парменио, Клеит, Александар Линкестиан и сега Калистен додека азиските војници не биле казнувани за ништо.

Према античките автори како Ариан, Плутар и Јастан, Калистен бил осуден и затворен во железен кафез со отсечени усни, нос и уста, за да го гледаат војниците и да внесе страв на сите оние кој ќе имаат такви намери према него. Александар сакал да му пресуди на Калистен во присуство на Аристотел, но бидејќи не било изводливо тогаш тој бил обесен на крст.

looked upon favourably by the Macedonian and Greek soldiers.

Callisthenes' opposition irritated Alexander quite a bit, and he could no longer tolerate his disobedience. Callisthenes was also always on young soldiers' side when they made mistakes. Alexander received an information that an assassination was plotted against him and that Callisthenes had known about it and hadn't informed Alexander. One of the people who organized this assassination was known as Hermolous, and during interrogation, he was the one who criticized king Alexander the most for being unfair and for wrongly accusing the Macedonian generals and heroes like Philotas, Parmenian, Cleitus, Alexander Lyncestis and now Callisthenes, while Asian soldiers were not punished at all.

According to the ancient authors like Arrian, Plutarch and Justin, Callisthenes was sentenced and imprisoned in an iron cage with his lips, nose and mouth cut out, so that the soldiers could see him and be afraid and to prevent all those who had such intentions against Alexander from acting on them. Alexander wanted to judge Callisthenes in the presence of Aristotle, but as it was not viable, he had him hanged on a cross.

ПРОБЛЕМОТ ПОМЕЃУ КРАЛОТ АЛЕКСАНДАР И АЛЕКСАНДАР ЛИНКЕСТИАН

Александар Линкестиан бил братучед по бабата на кралот Александар, Евродика. Линкестида бил антички град во близина на денешна Битола.

Жената на Аминта III дедото на Александар, Евродика била од Линкестидското Царство. Евродика имала три внуци од кои едниот бил Александар.

После убиството на Филип II овие тројца браќа биле осомничени од Александар како соучесници во убиството на неговиот татко Филип. Поради овој сомнеж Александар Велики ги ликвидирал двата брата, а едниот истоименик Александар го оставил. Кога Александар ја започнал војната со Персија Александар од Линкестида бил повикан да учествува во македонската војска. После победата на големата битка кај реката Граник на Александар од Линкестида му бил доделен повисок чин во војската. По извесно време Александар Велики дознал дека

THE PROBLEM BETWEEN KING ALEXANDER AND ALEXANDER OF LYNCESTIS

Alexander of Lyncestis was king Alexander's cousin from his grandmother Eyridice. Lyncestis was an ancient city near modern Bitola.

Amyntas III, Alexander's grandfather had a wife, Eyridice, who came from Lyncestis kingdom. Eyridice had three grandchildren and one of them was Alexander.

After the murder of Philip II, Alexander suspected these three brothers to be accomplices in murder of his father Philip. Because of this suspicion, Alexander the Great eliminated two of the brothers and one of them, his namesake Alexander, was left to live. When Alexander started war with Persia, Alexander of Lyncestis was summoned to participate in the war in Macedonian army. After the great victory at the famous battle near river Granicus, Alexander of Lyncestis was given a higher rank in the army. After a while, Alexander the Great found out that Alexander of Lyncestis had been writing letters to the Persian

Александар Линкестиан пишувал писма за преговори со Дариј, персискиот цар. Тој му напишал дека ако му плател 1000 таленти тој ќе го ликвидирал Александар Македонски. Дариј се сложил со овој план. Кога се дознало и утврдило за овој план Александар од Линкестида бил осуден и погубен.

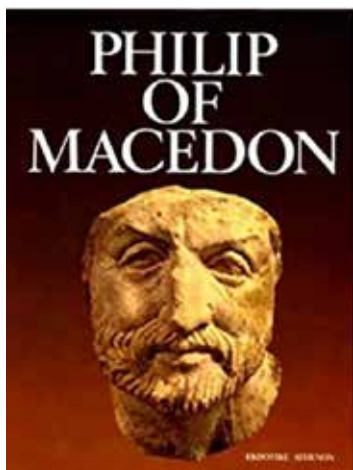
king Darius about negotiations. In those letters he had written that he would eliminate Alexander of Macedon if he was paid a sum of 1000 talents. Darius agreed to this plan. When this plan was exposed and ascertained, Alexander of Lyncestis was sentenced to death and executed.

Саркофагот на Александар Македонски
The Alexander Sarcophagus

Пари на Филип II Македонски
Coins of Philip II of Macedon

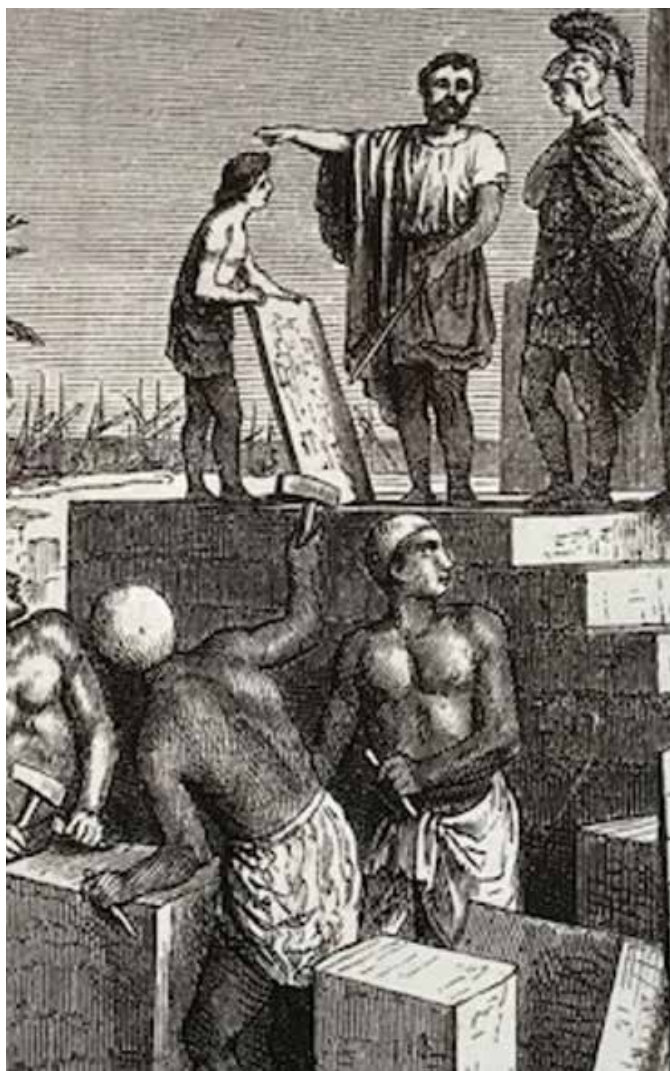

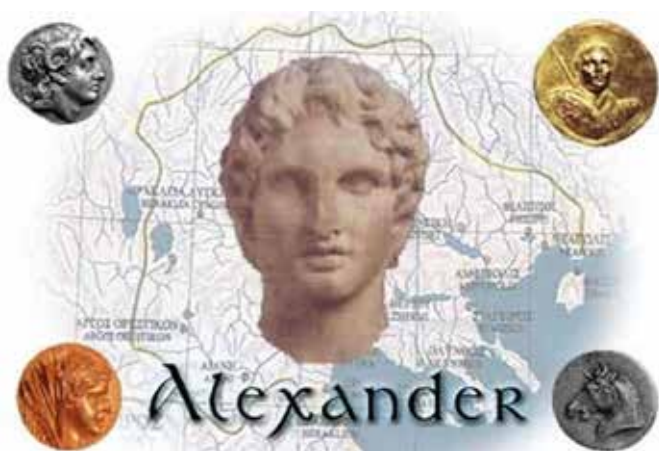
Македонска фаланга
Macedonian Phalanx

Александар ја дочекува фамилијата на Дариј
Alexander greets Darius' family

Александар го надгледува градењето
на новиот град Александрија
Alexander supervises the construction
of the new city Alexandria

ДВОБОЈ ПОМЕЃУ КОРАГУС (АЛЕКСАНДАРОВИОТ ТЕЛОХРАНИТЕЛ) СО АТИЊАНИНОТ ДИОКСИППУС (ПРОФЕСИОНАЛЕН БОРАЧ)

Диоксипус бил борац кој бил поголем и поснажен од Македонецот Корагус.

После една голема победа на македонската војска Александар Велики организирал спортски игри (Олимпијада) и овие борци требало да излезат на двобој.

Кога дошло закажаното време да се соочат овие два великана на стадионот, имало илјадници навивачи од грчка страна, а уште повеќе биле навивачите од македонска страна.

Уште на самиот почеток на борбата Македонецот нападнал со копје кое било веднаш преполовено од грчкиот борац. Кога Курагус посигнал по неговиот меч, меѓувремено Гркот истрчал, скокнал и го соборил македонскиот борац на земја. Тој му застанал со едната нога на врат,

THE DUEL BETWEEN CORAGUS (ALEXANDER'S BODYGUARD) AND DIOXIPPUS OF ATHENS (PROFESSIONAL FIGHTER)

Dioxippus was bigger and stronger man than the Macedonian Coragus.

After one great victory of the Macedonian army, Alexander the Great organized sport games (Olympic games) and these two fighters were to participate in a duel.

When the time came for these two great warriors to fight, the audience in the arena was filled with thousands of supporters from the Greek side and even more from the Macedonian side.

From the very beginning of the fight, the Macedonian attacked with a spear which was immediately broken in half by the Greek fighter. While Coragus was reaching for his sword, the Greek ran to him, jumped and pushed the Macedonian fighter to the ground. He put his foot on Coragus'

но во тој момент Александар Велики скокнал од своето седиште и веднаш ја прекинал борбата точно во моментот кога Гркот се подготвувал да му го зададе последниот смртоносен убод.

Крајниот исход од оваа борба бил многу понижувачки за Александар Велики и за македонските војници навивачи. Крајно разочарани македонските војници решиле да му се одмаздат на грчкиот победник. Тие решиле да ја сокријат кралската златна чаша (пехар) под перницата во собата на грчкиот борац. Кога по извесно време Александар ја побарал чашата која била изгубена и не можел да ја најде, по кратко пребарување низ собата на грчкиот борац, војниците је пронашле под перницата на грчкиот борац Диоксиппус. Тој веднаш бил повикан на рапорт кај Александар Велики. Грчкиот борац тргнал да се сретне со кралот, но во моментот пред да пристигне пред Александар извршил самоубиство .

Од оваа епизода може да се види колкава била омразата помеѓу овие два народа.

Пред да ја започне големата војна со Персија, Александар Велики планирал да обезбеди политичка стабилност со соседите. Тој со сите соседни држави преговарал за мир. На оние кои не сакале да склучат договор, Александар им објавувал војна. Како прво, Филип и Александар објавиле војна со Атињаните кај местото Корона со катастрофални последици за Атињаните.

neck and then Alexander the Great jumped from his seat and immediately stopped the fight, exactly at the moment when the Greek fighter was preparing to strike his deathly blow.

The final outcome of this fight was very humiliating for Alexander the Great and for the Macedonian soldiers who cheered their fellow soldier. Utterly disappointed, Macedonian soldiers decided to avenge to the Greek victor. Therefore, they decided to hide the royal golden cup (goblet) under the pillow in the Greek fighter's room. When Alexander asked for the cup to be brought to him, nobody could find it and after a quick search of the Greek fighter's room, the soldiers found the cup under Dioxippus' pillow. He was immediately summoned for report before Alexander the Great. The Greek fighter went to meet the king, but before he arrived before Alexander, he had committed suicide.

This episode gives us a clear picture of how great was the hatred between these two nations.

Prior to his great war with Persia, Alexander the Great had planned to secure a political stability with his neighbours. He started peace negotiations with all neighbouring countries. To those who didn't want to make an agreement, Alexander declared war. Firstly, Philip and Alexander declared war to Athens, near the place named Coronea, which had catastrophic consequences for the Athenians. After this disastrous war at Coronea, Greek dominancy

После оваа катастрофална војна кај Коронеа грчката доминантност драстично почнала да опаѓа и била заменета со нова доминација, а тоа била македонската.

Кратко време по смртта на Филип, Александар Македонски тргнал во поход за одмаздување со Персија поради злосторствата направени над грчкиот народ и горењето на Атина. Александар, како и неговата војска, биле потполно подготвени за овој голем воен подвиг.

Александар III наследил способна војска која била подготвена да ги жртвува своите животи за Александар и Македонија.

Александар, исто така, бил физички трениран со сите вештини и воени искуства од најдобри воени генерали и војници. Александар бил и психолошки подготвен од неговиот пријател и учител Аристотел. Тој го обожувал Хомер и неговата историја, а особено Ахил бил негов најсакан идол и тој насекаде ја носел Хомеровата книга. Како прво, тој морал да војува и да се заштити од соседите и нивните постојани напади. Прво, успешно ги нападнал Илирите на запад, па Трабилите на север, Тракијците на исток и сите што имале недоразбирања со Александар III. Се вратил пак на југ да преговара за мир со Тева, но тие решиле да се спротивстават на Александар и неговата војска. Кратко време по неуспешните преговори со Тева, Александар ги нападнал.

started to decline drastically and was replaced by a new domination which came from Macedonia.

Shortly after Philip's death, Alexander of Macedon went on a quest for revenge against Persia, because Persia was responsible for various crimes committed against the Greek people and burning of Athens. Alexander and his army were fully prepared for this enormous military accomplishment.

Alexander III inherited one very capable army whose soldiers were prepared to sacrifice their lives for Alexander and Macedonia.

Alexander was also physically trained in all military skills and taught military tactics and experience with the best military generals and soldiers. He was also mentally prepared by his friend and teacher Aristotle. Alexander worshipped Homer and his history, and especially Achilles, who was his favorite hero and he brought the Homer's book with him everywhere.

Primarily, he had to wage war and to safeguard his borders from the neighbours and their constant attacks. First he attacked the Illyrians in the west, then the Triballi in the north, the Thracian in the east and all the other nations and tribes that had disagreements with Alexander III. Then he again returned to the south to negotiate peace with Thebes, but they decided to revolt against Alexander and his army. Briefly after the failed negotiations with Thebes, Alexander attacked them.

Во оваа војна Тева била опустошена и повеќе од шест илјади Теванци биле погубени, а голем број заробени и однесени во Македонија како робови да работат во рудниците. Теванците биле наговорени од Атињаните да им објават војна на Македонците како тие еднаш засекогаш би се ослободиле од македонската тиранија. Атињаните им ветице дека тие ќе бидат помогнати од Атина. За жал, Теванците биле оставени на милост и немилост на македонската војска.

После оваа крвава борба Александар се обрaтил за преговори кај Атињаните. Тие, исплашени после поразот на нивните сојузници, веднаш потпишале договор (капитулација) по желба на Александар. Според договореното, тие морале да обезбедат за македонската војска бродови, екипаж и сè што било потребно. Со договорот Александар бил назначен за хегемон, цар на сите Грци и на сите градови-држави од Коринтската лига.

Тогаш македонската војска на чело со Александар била подготвена за големата војна со најголемата Персиска Империја.

Една од најтешките војни била војната кај реката Граник во денешна Турција. На оваа река се сретнале двете најсилни војски на Дариј против македонската војска. Во оваа крвава и тешка борба македонците морале да ја преминат реката Граник, каде на брегот ги чекала големата персиска војска и била потпомогната со 20.000 грчки

In this war, Thebes was destroyed, more than six thousand Thebans were executed and even greater number was captured and taken to Macedonia as slaves to work in the mines. Thebans were persuaded by the Athenians to declare a war to Macedonians, so that they could be finally free of Macedonian tyranny. The Athenians promised them help from Athens. Unfortunately, Thebans were left high and dry to be crushed by the Macedonian army.

After this bloodshed and downfall of Thebes, Alexander started negotiations with Athens. They were cowed into submission after the defeat of their allies and immediately signed an agreement (surrender) according to Alexander's wishes. In compliance with the agreement, they had to provide ships, crew and everything that was necessary for the Macedonian army. By this agreement Alexander was appointed a hegemon, king of all Greeks and all city-states in the League of Corinth.

Then the Macedonian army, led by Alexander, was ready for the great war with the enormous Persian Empire.

One of the most difficult battles was the battle at the river Granicus, territory of today's Turkey. This river was the meeting point of two strongest armies, one of Darius and the other Macedonian army. In this bloody and hard war, Macedonians had to cross river Granicus, where on the other bank, the huge Persian army awaited, helped by over 20.000 Greek

латеници. Македонците ја победиле оваа голема војска со многу човечки загуби, а особено големи биле загубите од персиската војска.

Овде Александар во последен момент бил спасен од сигурна смрт од својот генерал Клеит. Во оваа војна имало повеќе од 20.000 грчки платеници кои се бореле најпожртвувано против Македонците и каде биле повеќе од 18.000 биле погубени и околу 2.000 грчки платеници кои останале живи под телата на нивните соборци, биле заробени, врзани со синцири и како затвореници испратени во Македонија да работаат во рудуниците.

Друга голема и тешка борба на Александар била кај Исус, исто така, во денешна Турција.

И борбата кај градот Газа завршила, исто така, со победа на македонската војска.

Борбата и освојувањето на Персополис завршила со уништување и горење на градот.

Друга тешка борба на македонската војска била борбата за Островот Тир во денешен Либан. Борбата за овој остров била долга и тешка, и траела околу една година. Александар извојувал победа, но со многу жртви на двете страни.

Египет бил лесно освоен од Македонците затоа што брзо капитулирал како би се ослободиле од Персиската тиранија.

И овде, како и во претходните борби, грчките платеници кои се бореле во војската на Дариј

mercenaries. Macedonians were victorious in this fight but with great loss of human lives, particularly on Persian side.

In this battle, Alexander was saved in the last moment from a certain death, by his general Cleitus. More than 20.000 Greek mercenaries participated in this war, and they fought with great vigor against the Macedonian soldiers, nevertheless more than 18.000 were executed and about 2.000 Greek mercenaries who stayed alive under their fellow fighters' dead bodies, were captured, chained and sent as prisoners to Macedonia to work in the mines.

Another great and difficult fight that Alexander had was at Issus, also situated on the territory of today's Turkey.

The fight near the city of Gaza also ended with victory of the Macedonian army.

The war and conquering of Persepolis finished with destruction and burning of the city.

One other severe battle of Macedonian army was the battle for the island Tyre in present-day's Lebanon. The fight for this island was long and hard, and lasted for about a year, but Alexander defeated them and was victorious, although with many victims on both sides.

Egypt was easily conquered by the Macedonians because it surrendered quickly in order to free itself from the Persian tyranny.

доминирале со својата борбеност. Овие грчки војници биле доброволци, што било против договорениот договор со Коринтската лига, поради што Александар бил дополнително вознемирен и немилосрден кон нив.

Над 60.000 грчки платеници се бореле против Македонците и доброволно гинеле. Војската на Александар напредувала, и кај местото Арбела, во денесен Ирак, Персеполис, Бактриа, Александар се оженил со Роксана, убавата бактриска принцеза. Исто така, и во воените напади кај реката Хидаспес (Јелум) во Индија и Сангала имало големи жртви од двете страни при што овие градови потпаднале под Македонската Александрова Империја. Македонската војска била премногу изморена и откажала послушност на Александар. Тогаш Александар бил приморан да престане со војната и да се врати назад во Македонија.

Војската била поделена на два дела, едниот дел требало да се враќаат низ море блиску до морскиот брег, а другиот дел преку копно низ пустините во Азија. Враќањето се одвивало во екстремно тешки услови со многу човечки маки и жртви, но враќањето на крајот завршило успешно и тие пристигнале со преживеаните војници до Вавилон. Овде Александар III Македонски, по кратко боледување, починал на 10 јуни 323 година, во неговата 33 година од животот, оставајќи ја својата Империја на неговите генерали.

Here, as well as in other battles, Greek mercenaries who fought in Darius army dominated with their fighting spirit. These Greek soldiers were volunteers, which was in direct violation of the agreed terms with the League of Corinth, which made Alexander extremely agitated and merciless towards them.

Over 60.000 Greek mercenaries fought voluntarily against Macedonian army and died. Alexander's army advanced and, near the place Erbil, on today's territory of Iraque, in Persepolis, Bactria, Alexander married Roxana, the beautiful Bactrian princess. Also, in military attacks at river Hydaspes (Jhelum) in India and Sangala, there was a great number of casualties from both sides, while these cities came under the authority of Macedonian Alexander's Empire. Macedonian army was overly exhausted and they refused to follow Alexander's orders. Then, Alexander was forced to stop his warring and return to Macedonia.

The army was divided, one part was to return by the sea, sailing near the coastline, and the other part was to return on land, through the deserts in Asia. The return was extremely difficult, in highly severe conditions, with a lot of pain and misery as well as casualties, but it finally ended successfully so they arrived in Vavilon with surviving soldiers. Here, Alexander III of Macedon passed away after a short illness on 10th June 323, at the age of 33, leaving his Empire to his generals.

Најважно е овде да се напомне дека во војската на Александар немало назначено никакви грчки војници на раководни места или генерали затоа што немал доверба во нив. Речиси целата македонска војска била составена од Македонци и генерали од присвоените територии кои станале дел од македонската држава и Империја. Странските војници се тренирале да применуваат македонски воени тактики на војување, обичаи и култури.

Иако Александар и неговиот татко Филип Втори имале симпатии кон Грците и нивната култура и го зборуваа грчкиот јазик, никогаш во нивниот живот не се чувствувале како Грци туку биле горди Македонци.

Со појавата и напредокот на Македонците и со Македонското Кралство на чело со големиот Филип Втори и неговиот син Александар Трети Велики почнува опаѓање и престанок на грчката доминација и култура, а македонската доминација во Европа и Азија станувала сè подоминантна и многу важна за целиот тогашен свет па и до денешно време.

Важноста на кралот Филип Втори Македонски и Александар Трети Македонски во целиот тогашен свет е во тоа што тие успеале да ја создадат и прошират Македонија од една мала и доста заостаната држава во регионот во една од најмоќните империи до крајот на тогашниот свет. Филип II успеал да ги потчини сите Грци и завладеал во сите грчки градови од Коринтската

The most important thing to mention here is that in Alexander's army there were no Greek soldiers appointed in leading positions or generals, because he didn't trust them. Almost the entire Macedonian army consisted of Macedonians and the generals of the conquered territories which became part of the Macedonian country and Empire. The foreign soldiers were trained to apply Macedonian military tactics of war, and Macedonian customs and culture.

Although Alexander and his father Philip were sympathetic towards the Greeks and their culture, and they spoke the Greek language, never in their lives did they feel Greek but were proud Macedonians.

By emergence and development of Macedonia and Macedonian kingdom, led by the great Philip II and his son Alexander III the Great, there was a decline in Greek domination and culture, and Macedonian domination in Europe and Asia prevailed and became very important for the world in that period of time and even today.

The importance of king Philip II of Macedon and Alexander III of Macedon in their time in the world was that they managed to create and develop Macedonia from one tiny and rather primitive country in the region to one of the most powerful empires until the end of the world, as it was known in that time. They managed to subdue all Greeks and to rule in all Greek cities from the League of Corinth, which made them most infamous kings and individuals. With their abilities and discipline, they properly developed the Macedonian army with extreme military skills and strategy.

лига поради што бил најнеомилениот крал и личност. Со неговата умешност и дисциплина тој одлично ја подготвил македонската војска со воена вештина и стратегија.

Филип Втори Македонски станал крал (Бог) на сите Грци во големата и успешна борба кај местото Коронеа заедно со неговиот млад син Александар Трети и завладеал со сите, Илири, Епироти, Молози, Тракијци, Спартанци, Тесалијци, Паеонци и Линкестидиди.

Една од познатите негови стратегии била и женидбата со жени од противничките држави. Филип бил женет со Илирката Аудита, Дарданката Фила, Тесалијката Никесиполис, Филина од Лариса, Тракијката Меда, Епирката Олимпија и на крајот Македонката Клеопатра за која женидба имал многу закани и проблеми од неговата жена Олимпија.

По убиството на Филип Втори Македонски во 336 година од Певзани од Орестида (во близина на денешен Костур), кој бил Филипов телохранител, Певзани од свои лични причини посегнал по Филип во врска со нерасчистени сексуални односи меѓу Филип и Аталус.

До денес останува neodговорено прашањето - Кој имал корист од смртта на Филип Втори, дали Олимпија, дали династијата Линкестиди? За ова прашање нема точно докажани информации или сознанија. Едно е точно, покрај Олимпија, Грците од Атина и од Коринтската лига најмногу

Philip II of Macedon became a king (God) of all Greeks in the great and successful battle near Coronea, together with his young son Alexander III, thus he became the supreme ruler of Illyrians, Epirotes, Molossians, Thracian, Spartans, Thessalians, Paeonians and Lyncestians.

One of his most famous strategies was marriage to women from the adversaries' countries. Philip was married to the Illyrian Audata, Dardanian Phila, Thessalian Nicesipolis, Philinna from Larissa, Thracian Meda, Epirotes Olympias and at the end, the Macedonian Cleopatra, and for this last marriage he received many threats and had a lot of problems caused by his wife Olympias.

The assassination of Philip II of Macedon in 336 BC was done by Pausanias of Orestis (near modern Kastoria), who was his bodyguard. Pausanias had personal reasons to murder Philip, regarding the sexual relationship of Philip and Attalus.

Even today this question remains unanswered – Who would benefit more from the death of Philip II, would it be Olympias or the Lyncestis dynasty? There are no substantial and relevant information regarding this question. One thing is clear, beside Olympias, Greeks from Athens and from the League of Corinth, celebrated Philip II death the most, probably under assumption that the Macedonian tyranny would end for them once and for all.

се радувале и прославувале за смртта на Филип Втори, веројатно мислејќи дека македонската тиранија над нив за- секогаш е завршена.

Со прогласувањето на Александар Трети Македонски за крал на Македонците и сите окупирани држави и народи очекувањата на Грците да се ослободат од македонската доминација не се оствариле.

Смртта на Александар Трети Македонски на 10 јуни 323 година најрадно го прославили Атињаните со песни и музика. Тогаш и Аристотел морал да ја напушти Атина, затоа што постоеше опасност да биде осуден и погубен од Анти македонските лобисти кој биле присутни насекаде во Атина. Аристотел веднаш ја напуштил Атина и заминал назад во Македонија на Халкидики на островот Еубоја каде останал до крајот на својот живот. (Suzanne Bobzien-The philosophy of Aristotle, Signet classics).

Но и тогаш македонската доминација и тиранија над Грците не завршила. Македонските кралеви и понатаму ја продолжиле својата територијална независност сè до македонската окупација од Римското Царство кое било повикано од Грците како би биле ослободени од македонската доминација.

Заклучок: Кралот Филип Втори и кралот Александар Трети создадоа една од најмоќните и најголема Македонска Империја како Македонци со македонска војска, а не со грчката војска.

Филип и Александар Македонски биле „Грци“ само тогаш кога им се заканувала опасност од побуна на Грците и нивната Коринтска лига.

But, with the proclamation of Alexander III of Macedon a king of Macedonians and all the occupied countries and nations, the expectations of the Greeks to be free from Macedonian domination were, unfortunately, not fulfilled.

The death of Alexander III of Macedon on 10th June 323 BC, was a cause for a big celebration for the Athenians, with music and singing. Then even Aristotle had to leave Athens because there was a danger that he might be convicted and sentenced to death by Anti-Macedonian lobbyists who were everywhere in Athens. Aristotle left Athens immediately and went back to Macedonia to Chalkidiki on the island of Euboea, where he remained for the rest of his life. (Suzanne Bobzien-*The philosophy of Aristotle*, Signet classics).

But, even then, the Macedonian domination over the Greeks didn't end. Macedonian kings who followed, continued their territorial independence until the occupation of Macedonia by the Roman Empire, which was initiated by the Greeks, in order for them to be freed from Macedonian domination.

Conclusion: King Philip II and King Alexander III created one of the most powerful and greatest Macedonian Empire as Macedonians with Macedonian army, not Greek army.

Philip and Alexander of Macedon were "Greeks" only when they were faced with threats of revolt by the Greeks and their League of Corinth.

ЗАКЛУЧОК

Според моето дваесетгодишно интересирање за историјата на античкиот македонски народ, дојдов до заклучок кој се темели на обемната историска литература на повеќе од шеесет историски книги од најреномирани светски историчари, научници и писатели.

Така, според големиот француски историчар и филозоф Волтер (Voltaire) целата светска историја кога човештвото го достигнува врвот на научните и културните достигнувања се дели на следното:

Првиот класичен елински (грчки) временски период кога тој антички напредок го достигнал највисокиот културен развој речиси во сите области во науката и животот. Европа и целата светска јавност искажале голема благодарност и примена на големите антички грчки (елински) научници како: Питагора (Pythagoras), Хомер (Homer), Талес (Thales), Ехил (Aeschylus), Аристофан (Aristophanes), Платон (Platon), Сократ (Socrates), Херодот (Herodotus), Тасидид (Thucydides), Ксенофон (Xenophon), Перикле (Pericles), Демостен (Demosthenes) и други многу заслужни личности. Додека Аристотел, и уметникот Апелс (Apelles) спаѓаат во делот на македонската историја.

CONCLUSION

I have been interested in the history of the ancient Macedonian people for twenty years, and I came to a certain conclusion that is based on the extensive historical literature of more than sixty historical books by the world's most renowned historians, scientists and writers.

Thus, according to the great French historian and philosopher Voltaire, the whole world history, when the humanity reaches the peak of scientific and cultural accomplishments, can be divided into following:

The first is classical Hellenic (Greek) period when that ancient advancement reached the highest cultural development in almost all areas of science and life. Europe and the whole world public expressed great gratitude and application of the great ancient Greek (Hellenic) scientists like Pythagoras, Homer, Thales, Aeschylus, Aristophanes, Plato, Socrates, Herodotus, Thucydides, Xenophon, Pericles, Demosthenes and other creditable persons. While Aristotle and the artist Apelles belong to the part of the Macedonian history.

The whole humanity has had great benefit from this classical Hellenic (Greek) period, from those times until today, as well as the ancient Macedonians, who at that time learned and showed great respect for such achievements.

Од овој класичен елински (грчки) период голема придобивка има целото човештво оттогаш до денешни дни, а со тоа и античките Македонци кои во тоа време учеле и покажувале големо почитување кон таквите постигнувања.

Вториот период припаѓа на времето на Филип II и Александар III Македонски, особено после победата на македонската војска во Хиронеја (Chaeronea) на 2 август 338 година. пред Христа, со што класичниот елински (грчки) период завршил и целосно престанал да постои. Да напоменам само некои од историчарите - експерти од каде јас го формирам мојот заклучок за Античка Македонија меѓу нив се следните автори и дела:

Еуген Н. Борза - Во сенката на Олимп – Појавата на Македон; Р. Малком Ерингтон – Историја на Македонија; Ричард А. Габриел – Лутината на Александар Велики; Питер Грин – Александар Македонски - историска биографија; Валдемер Хекел и Ј.Ц. Јардли – Александар Велики; Хју Полтон – Кој се Македонците?; Нигел Роџерс - Илустрирана енциклопедија на Античка Грција; Џон Ши – Македонија и Грција – Борбата да се одреди новата балканска нација, и многу други историчари.

Во текот на овој период елинските (грчките) градови-држави засекогаш ја загубиле својата слобода и долго време биле под античко македонска управа. Од тој период во античка Грција повеќе не се појавил ниту еден антички грчки напреден научник од светски размери.

The second period belongs to the time of Phillip II and Alexander III of Macedon, especially after the victory of the Macedonian army in Chaeronea on August 2, 338 before Christ, which marked the end of the classical Hellenic (Greek) period where it completely ceased to exist. I would like to mention only some of the historians – experts who helped me develop my own conclusion about the Ancient Macedonia, and among them are the following authors and works:

Eugene N. Borza, *In the shadow of Olympus -The Emergence of Macedon*; R. Malcolm Errington - *A History of Macedonia*; Richard A. Gabriel - *The Madness of Alexander the Great*; Peter Green - *Alexander of Macedon - A Historical Biography*; Waldemar Heckel and J. C. Yardley - *Alexander the Great*; Hugh Poulton - *Who Are The Macedonians?*; Nigel Rodgers - *The Illustrated Encyclopedia of Ancient Greece*; John Shea- *Macedonia and Greece-The Struggle to Define a new Balkan Nation* and many other historians.

During this period, the Hellenic (Greek) city-states forever lost their freedom and were under ancient Macedonian rule for a long time. From that period on, no ancient Greek advanced scientist of world scale emerged in Ancient Greece.

The third period is during the reigns of Caesar and Augustus; the fourth period is from the conquest of Constantinople by Mehmed II, and the fifth and last period is from the time of Louis XIV.

Третиот период е за времето на Цезар (Caesar) и Августин (Augustus); четвртиот период е од заземањето на Константинопол од Махамет II, и петтиот - последниот период е од времето на Луи XIV (Louis XIV),

Исто така, според историчарите: Мотонет де Клерфонс (Moutonnet de Clairfons), Темпл Станјан (Temple Stanyan), Џорџ Гроут (George Grote), Јохан Густав Драизен (Johann Gustav Droysen) не се согласувале и одбивале да ја вклучат античката македонска историја од Филип и Александар Македонски заедно со античката грчка (елинска) историја. Како причина ја наведувале победата на Филип II и Александар III со античката македонска војска во Хиронеја на 2 август 338 година, пред Христа, со што античките грчки градови-држави и Атина потпаднале под македонска контрола и ја загубиле нивната слобода и демократија.

За време на воените походи со Персија македонските војски ја окупирале целата Персиска Империја и стигнале до реката Инд во Индија, а со тоа ја комплетирале најмоќната Македонска Античка Империја во тоа време. Македонскиот крал Александар со неговата војска бил првиот Европеец кој ја покорицелата Персиска Империја и го отворил патот за трговија и ширење на (македонската) западна наука и култура во тогаш заостанатиот Ориент. Во времето на војувањето на античките Македонци немале никаков удел од елински (грчки) генерали, како и некакви

Furthermore, according to the historians Moutonnet de Clairfons, Temple Stanyan, George Grote, Johann Gustav Droysen, they disagreed and refused to include the ancient Macedonian history of Philip and Alexander of Macedon in the ancient Greek (Hellenic) history. They claimed that the reason is the victory of Philip II and Alexander III with the ancient Macedonian army in Chaeronea on August 2, 338 before Christ, where the ancient Greek city-states and Athens fell under Macedonian control and lost their freedom and democracy.

During the military campaign with Persia, the Macedonian armies occupied the whole Persian Empire and reached the river Indus in India, thus completing the most powerful Macedonian Ancient Empire at that time. Macedonian king Alexander with his army was the first European to conquer the entire Persian Empire and pave the way to trade and spreading of (Macedonian) western science in the then primitive Orient. During the warring time, the Ancient Macedonians had no participants from the Hellenic (Greek) generals, nor from any advisors in the supreme military headquarters in the Macedonian army. Philip and Alexander created one of the most powerful armies and an Empire with the most capable generals and eternal heroes from Ancient Macedonia like Parmenion and his son Philotas, Ptolemy, Craterus, Cleitus the Black, Seleucus, Cassander, Antigonus, Nearchus, Antipater and many other Ancient Macedonians. In

советници во врховните воени штабови во Македонската војска. Филип и Александар создале една од најмоќните војски и империја со античко македонски најспособни генерали и вечни херои како ; Парменион, неговиот син Филота, Птоломеј, Кратер, Црниот Клаит, Селек, Касандер, Антигон, Нархус, Антипатер и многу други антички Македонци. Во такви околности не било можно да се шири античката грчка култура или да се врши елинизација на окупираните народи.

Затоа често се вели дека Елада (Античка Грција) била побрзо ориентализирана, отколку што персискиот народ да се елинизирал.

Грците во многу случаи се бореле и гинеле во борбите против античките Македонци. Затоа тие ги сметале античките Македонци тирани за грчкиот народ. Во големите битки кај реката Граник (Granicus), Исс (Issus), Арбела (Arbela), Газа, Тир, Гаугамела (Gaugamela) и други битки, елинските грчки платеници жестоко се бореле и ја плаќале највисоката цена со нивните животи.

Исто така, на светската историска јавноста и е познато дека античките Македонци и грчкиот народ биле два посебни народа со различни говорни јазици и култури, како што е и сè уште во денешно време.

Меѓутоа, од XVII и XVIII век па до денес започнува елинизација на македонското население и фалсификување на македонската античка историја. Во елинизацијата на македонската исто-

such circumstances, it was not possible to spread the ancient Greek culture or to Hellenize the occupied people.

Therefore, it is often said that Hellas (Ancient Greece) was Orientalized much faster than the Persian nation would be Hellenized.

In many cases, Greeks fought and died fighting against the Ancient Macedonians. That is why they considered the Ancient Macedonians tyrants for the Greek people. In the great battles at the rivers Granicus, Issus, Arbela, Gaza, Tire, and Gaugamela as well as in other battles, the Hellenian Greek mercenaries fought fiercely and paid the highest price with their lives.

Moreover, it is also known to the world historical public that the Ancient Macedonians and the Greek people were two separate nations with different spoken languages and cultures, as it is still today.

However, from XVII and XVIII century until today, the Hellenization of Macedonian population has been happening as well as the falsification of the Macedonian ancient history. English, French and German historical scientists have played a major role in the Hellenization of the Macedonian history.

The most prominent historians who contributed to appropriation and falsification of the Macedonian history are mentioned in Pierre Brian's books: *The First European History of Alexander in the Age of Empire* from XVII and XVIII century, among

рија голем придонес имаат англиските, француските и германските историски научници.

Едни од најистакнатите историчари кои придонесоа во присвојувањето и фалсификувањето на македонската историја се споменуваат во делата на Пјер Брајан во Првата европска историја за Александар во времето на империјата (Pierre Brian's books: The First European History of Alexander in the Age of Empire) од XVII и XVIII век, меѓу кои се споменуваат; Адамантиос Кораис, Даниел Филипинс, Драјзен Јохан Густав, Грегори Константас, Николас Хамонд, Ригас Велестинис со неговата гравирани бакарна слика од Александар Македонски со неговите најзаслужни четири генерали: Птоломеј, Селек, Антигон и Касандер и насликани четири од најголемите војни победи на Александар со персиските војски.

Според моето мислење во овој случај е најважно што постојат видливи докази, историски факти и артефакти присутни во научниот свет и секојдневно вистинската историја се докажува и појавува во научните неутрални историски кругови.

А таа вистина е дека македонската и грчката античка историја признава два различни народа и два посебни говорни јазика не разбирливи помеѓу себе. Античката историја на Македонците припаѓа само на Македонците на чело со античките македонски кралеви Филип II и Александар III Македонски (Велики) пред и после нивната појава. Нивната империја била македонска, античка,

which are mentioned; Adamantios Korais, Daniel Philippines, Droysen Johann Gustav, Gregory Constantas, Nikolas Hamond, Rigas Velestinlis, with its engraved copper painting of Alexander of Macedon with his four most creditable generals: Ptolemy, Seleucus, Antigonus and Cassander, and the four greatest war victories of Alexander with the Persian armies, were painted.

In my opinion, the most important thing in this case is that there are visible evidences, historical facts and artefacts present in the scientific world, the real and true history is being proved every day and it appears in the scientific neutral historical circles.

In addition, that truth is that the Macedonian and Greek ancient history recognizes two different nations and two different spoken languages, incomprehensible to each other. The ancient history of Macedonians belongs only to Macedonians led by the Macedonian kings Philip II and Alexander III of Macedon (The Great) before and after their appearance. Their Empire was Macedonian, ancient, in which there were about sixty cities named after Alexander. One of them is Alexandria in Egypt, where the biggest library with millions of books was built, as well as the Lighthouse with its grandeur, which could not be found anywhere else in the world. Macedonian culture and Macedonian military strategy was spread in the Empire of the kings, especially King Alexander III of the Macedon (the Great). Recent history shows that many world

во која имало шеесетина градови со името на Александар. Еден од нив е Александрија во Египет, каде била изградена најголемата библиотека со милиони книги, како и Светилникот кој со својата грандиозност е најголем и како таков го нема на друго место. Во Империјата на кралот на кралевите Александар III Македонски (Велики) се ширела македонската култура и македонската воена стратегија. Поновата историја кажува дека многу светски воени лидери ја изучувале и применувале воената стратегија на Александар.

Во исто време јас сум цврсто убеден и верувам дека денешна Македонија и Грција ќе ги надминат овие историски недоразбирања со цел овие два народ да бидат добри соседи со заедничко признавање на сите нивни различности и сличности и да придонесат за успехот во сите сфери во обединетата европска заедница.

Д-р Георги Бранов

military leaders have studied and applied Alexander's military strategy.

At the same time, I am firmly convinced and believe that present Macedonia and Greece will overcome these historical misunderstandings in order for these two nations to become good neighbors with mutual recognition of their differences and similarities and to contribute to the success in all the areas of the united European Community.

Dr. George Branov

БИОГРАФИЈА НА ГЕОРГИ (ЏОРЏ) БРАНОВ

Докторот по ветеринарни науки Георги (Џорџ) Бранов потекнува од село Буф, Леринско, Егејска Македонија. Тој е роден на 13 јуни 1944 година во виорот на Втората светска војна, кога грчките власти ги прогонувале Македонците од своите корени во Егејска Македонија.

Инаку, Егејска Македонија опфаќа голем дел од Долна Македонија. Од вкупната површина на Македонија, егејскиот дел на Македонија зафаќа 34,153 километри квадратни, половина од цела Македонија. На север се граничи со Вардарска и Пиринска Македонија, каде што се денешните граници на Грција спрема север, на запад се граничи со Албанија и Епир, од кои ја делат планините Иван и Пинд. На југ границата достига до Тесалија, од која се разделува со планините Камвунија, Пиерија и Олимп заплисната од Егејското Море, а на исток до реката Места.

Националниот состав на населението во егејскиот дел има претрпено големи етнички измени, особено по Балканските војни и по поделбата на Македонија. До Балканските војни

BIOGRAPHY OF GEORGI (GEORGE) BRANOV

Doctor of veterinary medicine, Georgi (George) Branov originates from the village Bouf in Lerin county, Aegean Macedonia. He was born on 13th June 1944 in the middle of the World War II, when the Greek authorities exiled Macedonian people from their roots in Aegean Macedonia.

Essentially, Aegean Macedonia cover a large part of Lower Macedonia. From the total area of Macedonian territory, Aegean part covers the area of 34.153 square kilometers, half of the whole territory of Macedonia. In the north it borders with Vardar Macedonia and Pirin Macedonia, where present-day Greek north borders are, in the west it borders with Albania and Epirus, separated by the mountains Ivan and Pindus. In the south, the border reaches Thessaly, where it is separated by the mountains Pieria and Olympus bathed in the Aegean sea, and in the east to the river Mesta.

Ethnic structure of the population in the Aegean part has suffered a great change, especially after the Balkan wars and division of Macedonia. Until the Balkan wars, Macedonian population in Aegean

македонското население во Егејска Македонија било најбројно. Македонците под грчка власт биле и сè уште се подложени на асимилација и присилна емиграција, со единствена цел да се измени етничкиот состав на Македонија.

Меѓутоа, Македонците не само што постоеле, постојат, туку и ќе постојат, зашто не е лесно да се искорени еден народ таму каде што живеел со векови и покрај насилството и денационализацијата.

Таков е случајот со Георге (Џорџ) Бранов кој е роден во селото Буф, Леринско, Егејска Македонија. Како и голем број македонски семејства, за време на граѓанската војна неговата фамилија се преселила во Битола, во Република Македонија. Таму Бранов го започнал своето образование и таму му се отвориле патиштата кон иднината.

По завршувањето на основното училиште се запишал во Средното ветеринарно училиште во Битола, каде му се родила љубовта кон таа интересна наука. Потоа, по завршувањето на средното училиште се запишал на Ветеринарниот факултет на Универзитетот во Белград каде што и дипломирал во 1969 година.

Судбината на Георги Бранов е слична или иста како на голем број деца протерани од Егејска Македонија. Тој како факултетски образован човек истата година се преселил во Канада, каде по извесен период започнал да работи на својата струка. Во Варерлу, во провинцијата Онтарио

Macedonia was the largest in numbers. Under Greek authority, Macedonians were, and still are, subjected to assimilation and forced emigration, with a single goal to change the ethnic composition of Macedonia.

Nevertheless, Macedonian people have not just existed, but they do exist and will continue to exist, because it is not easy to extirpate one nation from the place it had lived for centuries, besides the violence and denationalization.

That is the case with George Branov, who was born in the village Bouf, Lerin county in Aegean Macedonia. Like a great number of Macedonian families, during the civil war, his family moved to Bitola in the Republic of Macedonia. There, he started his education and his way to the future was determined.

After finishing the primary school, he went to Veterinarian high school in Bitola, where he developed interest in that amazing science. Once he finished high school he enrolled into Faculty of Veterinary Science at the University of Belgrade, where he graduated in 1969.

George Branov's destiny is similar to or exactly the same as those of numerous children who were exiled from Aegean Macedonia. With university education, he moved to Canada where, after some time, he started working in his field of education. In Waterloo, Ontario province, he got married to Desanka, and this happy marriage produced two

среќно се оженил со Десанка со којашто имаат два сина и една ќерка кои им подарија 6 внуциња.

По две години престој во Канада, во 1971 година успешно го положил Државниот ветеринарен испит и добил канадска лиценца за ветеринар. Истата година се вработил во Федералната инспекција за месо како федерален ветеринарен инспектор. Исто така, тој беше назначен како ветеринарен научник за патологија на домашните животни кои се користат во исхраната кај луѓето.

Во својата дејност како ветеринар се усовршувал и се служел со голем број стручна и научна литература. Тоа му овозможило да започне да пишува стручна литература. Така, за време на неговото работење во Агенцијата за храна, ја издал книгата „Атлас за патологија кај говедата“ (Clour Pathologytlas of Beef Inspection) кој се употребува како прирачник во секојдневната практика.

Исто така, тој е автор на „Прирачник“ за ветеринарните инспектори кои работат во кланичката инспекција за месо од говеда, свињи, овци, елени и северни елени (Inspection Procedures Manual for Beef, Hog, Sheep, Deer and Elk); Прирачник за живина, инспекциски процедури - кокошки, мисирки, препелици и други птици, (Inspection Procedures Manual for Poultry – chickens, turkeys, silkies, quail, emu).

Исто така, Георги Бранов е коавтор со Славе Катин на романот „Александар Македонски“

sons and a daughter, who, in return, blessed them with 6 grandchildren.

After two years of staying in Canada, in 1971, he successfully passed the National veterinary examination and received Canadian veterinary licence. The same year he was employed in the Federal Meat Inspection Agency in Canada as a federal veterinarian inspector. He was also appointed as a veterinarian pathologist for domesticated animals used as food for people.

In his work, he has been developing constantly as a veterinarian, and used a great variety of professional and scientific literature from this field. It enabled him to start writing professionally. Therefore, during his work at the Food Agency, he published the book “Colour Pathology Atlas of Beef Inspection”, which has been used as a textbook in everyday practice.

He is also the author of the “Inspection Procedures Manual for Beef, Hog, Sheep, Deer and Elk”, a manual for the veterinarian inspectors who work in the slaughterhouse inspection for meat from cattle, pigs, sheep, deer and elk and of “Inspection Procedures Manual for Poultry – chickens, turkeys, silkies, quail, emu”.

George Branov is also a co-author of the Slave Katin’s novel “Alexander of Macedon” published by “Makedonska Iskra”, Skopje, 2019, 520 pages, whose first promotion was held in Saint Bogorodica church in Cambridge, Canada.

во издание на „Македонска искра“, Скопје, 2019, 520 страници, за кој првата промоција се направи во црквата „Света Богородица“ во Кембриџ, Канада,

Џорџ Бранов живееше во градот универзитетскиот центар Ватерло цели педесет години. Овој град се протега во југозападниот дел на провинцијата Онтарио. На градот природата му подарила убавини и богатства, па оттука и тој е една од побогатите градски населби во Канада. Во минатото Ватерло и Кембриџ и околните места биле дом на северноамериканските Индијанци многу долг период, каде што тие со векови се занимавале со лов и риболов. Првата населба во регионот во сегашната Општина, Ватерло била „Кембриџ Милс“, која е основана пред повеќе од 200 години. Подоцна, голем број села и населби се развиле во околината. Затоа, во повеќе делови на градот има интересна архитектура која е од времето на XIX век, што го прави Ватерло место за живеење, студирање и работа.

Уште со доаѓањето во новата демократска канадска средина, Бранов започнал со своите активности меѓу Македонците во Кичинер и пошироко. Со тоа тој сакал да докаже дека никогаш не ја заборавил својата прва татковина Македонија, која цел живот ја носел во своето срце. Како резултат на неговото вклучување и активностите во македонските организации во Канада, во 1989 година го организирал Првото македонско

George Branov has lived in the city Waterloo, which is a university center, for fifty years. This city is situated in the south-west part of Ontario Province. The nature has gifted this particular city with beauty and various riches, therefore it has become one of the wealthiest municipalities in Canada. In the past, Waterloo and Cambridge and the towns around them had been a home to the North American Indians for a long period of time, and their main occupation was hunting and fishing. The first settlement in that region of present-day municipality Waterloo, was Cambridge Mills, founded more than 200 years ago. Later, a great number of villages and towns developed in that area. Therefore, many parts of the city have an interesting architecture which originates from the 19th century, and makes Waterloo a great place for living, studying and working.

Since his arrival in this new democratic Candian environment, Branov has started his activities among the Macedonian people in Kitchener and surrounding area. He wanted to prove that he has never forgotten the land of his forefathers Macedonia, which he always kept in his heart. As a result of his involvement in Macedonian organisations in Canada, in 1989 he organized the First Macedonian society in the city Cambridge, to which many families from all around Macedonia, that live on that territory, have joined.

In Cambridge, there are about hundred and twenty thousand inhabitants, where majority is from Anglo-Saxon origin, then from German and Spanish

друштво во градот Кембриџ, во кое се приклучиле голем број македонски фамилии од сите делови на Македонија кои живеат на тие простори.

Во Кембриџ, пак, живеат околу сто и дваесетина илјади жители, од кои поголемиот дел се од англосаксонско, а потоа и од германско и шпанско говорно подрачје. Тој е индустриски град, со развиена лесна индустрија и земјоделство. Кембриџ, заедно со градовите Кичинер, Ватерло и Гуелф е град на бројни паркови и зелени површини. Ватерло, пак, е еден од најголемите и најзначајните универзитетски центри во Онтарио, каде многу од студентите се од македонско потекло, а голем број се стекнале со факултетско образование токму во Ватерло. Во тие неколку градови свиле гнезно повеќе од илјада македонски доселеници од Македонија, претежно од Леринско, Костурско, Битолско, Воденско, Скопско, Велес, Струмица и од други места на етничка Македонија.

Во минатото, македонските семејства од Кембриџ за да ги задоволат своите верски потреби на својот мајчин македонски јазик, патувале стотици километри до македонските православни цркви „Свети Наум Охридски“ во Хамилтон и „Свети Климент Охридски“ во Торонто. Затоа, се појавила желбата за своја црква, особено кај семејствата од Егејска Македонија, врз кои се вршело силно грчко влијание и пропаганда.

Така, на 28 јули 1987 година, група Македонци, на чело со Георги (Џорџ) Бранов се собрале и одлучиле да формираат македонски клуб. Целта

origin. It is an industrial city, with developed light industry and agriculture. Cambridge, together with the cities Kitchener, Waterloo and Guelph, is a city with numerous parks and green areas. Waterloo, on the other hand, is one of the biggest and most important university centers in Ontario, where many students from Macedonian origin have acquired their university degree. Those cities are places where several thousands Macedonian emigrants have nestled, and they are mostly from Lerin, Kastoria, Bitola, Voden, Skopje area, Veles, Strumica and other places in ethnic Macedonia.

In the past, in order to satisfy their religious needs in Macedonian language, their mother tongue, Macedonian families from Cambridge had to travel for hundreds of kilometres to Macedonian Orthodox churches “St. Naum of Ohrid” in Hamilton and “St. Climent of Ohrid” in Toronto. Therefore, they wanted to build their own church, especially the families from Aegean Macedonia, who were subjected to intense Greek influence and propaganda.

Thus, on 28th July 1987, a group of Macedonian people, led by George Branov, gathered together and decided to establish Macedonian club. The aim of this newly established association was to develop into a meeting place for Macedonian people from all parts of Macedonia who lived in Cambridge, Kitchener, Waterloo and Guelph, and then to establish Macedonian Orthodox spiritual, religious and national home.

на новоформираната асоцијација била да прерасне во место за средби на Македонците од сите делови на Македонија, кои живеат во Кембриџ, Кичинер, Ватерло и Гуелф, а потоа да се формира македонски православен духовен, црковен и национален дом.

Благодарение на демократските процеси во Канада, за формирањето на ова македонско здружение му беше даден заслужен простор во медиумите во Кембриџ. Тоа предизвика интерес кај голем број Македонци, кои станаа членови на македонското здружение. Здружението ги поттикна македонските доселеници да започнат со свои активности на национално, културно и духовно поле. Меѓу другото Македонците кои живеат во овие неколку градови започнаа да учествуваат на традиционалниот мултикултурен фестивал во Кичинер, каде го прикажуваа нивниот изворен македонски фолклор со свои национални карактеристики. Така, и традиционалната македонска музика, песни и ора, во пријателство на македонска музика беа претставени пред канадските посетители.

Во почетокот на 1994 година тие ги започнаа преговорите за купување на една зграда на Копската православна црква во Кембриџ. На 15 август истата година, црквата беше купена и адаптирана во македонски православен храм. Инаку, овој црковен комплекс се состои од црковен храм, крстилница, сала за помали црковни обреди, сала за прослави, административни

Due to the democratic processes in Canada, establishment of this Macedonian Association had a well deserved space in the Cambridge media. It evoked interest in great number of Macedonian people, who consequently became members of this Macedonian Association. This association has encouraged the Macedonian emigrants to start with their activities on the national, cultural and spiritual level. Incidentally, Macedonians who live in this several cities, have started participating in traditional multicultural festival in Kitchener, where they have presented their original Macedonian folklore with their national characteristics. Thus, traditional Macedonian music, songs and traditional dances, accompanied by Macedonian music, were presented in front of the Canadian visitors.

In the beginning of 1994, they started negotiations for purchasing a building of Coptic Orthodox church in Cambridge. On 15th of August the same year, the church was purchased and adapted to Macedonian Orthodox sanctuary. This religious complex consists of a church building, baptistery, hall for smaller religious rituals, banquet hall, administrative offices, library and room for the priest and his private needs and parking space.

The new Macedonian Orthodox church got the name of the holy mother of God, St. Mala Bogorodica (St. Mary Macedonian Orthodox Church). Then it received an assent from the Holy Synod of the Macedonian Orthodox Church in Macedonia and

простории, библиотека, соба за потребите на свештеникот и паркинг.

Новата македонска православна црква го доби името на мајката Божја „Света Мала Богородица“. Потоа доби одобрување од Светиот архијерејски синод на Македонската православна црква во Македонија и се приклучи кон семејството на македонските православни цркви во Канада. За кусо време црквата беше подготвена да им служи на македонските иселеници.

Така, првата богослужба на македонски јазик се одржа на денот Мала Богородица, на 21 септември 1994 година од страна на архиепископот охридски и македонски, поглаварот на МПЦ господин господин Михаил и митрополитот Кирил. Во исто време, архиепископот Михаил, митрополитот Кирил и авторот на овие редови, Славе Катин, како гостин од Македонија и потпретседател на Републичката комисија за односи со верските заедници, се сретнаа со голема група иселеници од македонско потекло кои живеат во Кембриџ и околните градови. Оваа средба остави длабок впечаток кај сите присутни кои беа охрабрани за да преземат поголеми активности на духовно и национално поле.

Благодарение на бројните донации, особено на управата на „Свети Климент Охридски“ во Торонто, „Свети наум Охридски“ од Хамилтон, како и другите македонски православни цркви во Канада и САД, многу скоро беа собрани доволно средства за да се исплати црковниот

joined the family of Macedonian Orthodox churches in Canada. In a short time, the church was ready to serve the Macedonian emigrants.

Hence, the first religious service in Macedonian language was held on the day of The birth of Holy Mother of God (Mala Bogorodica), on 21st September 1994 by the Archbishop of Ohrid and Macedonia, the Primate of the Macedonian Orthodox Church, Mihail and the Metropolitan Kiril. At the same time, the Archbishop Mihail, the Metropolitan Kiril and the author of this lines, Slave Katin, as a guest from Macedonia and a vice president of The Committee on Relations between Religious Communities and Groups, had a meeting with a large number of emigrants from Macedonian origin who live in Cambridge and the surrounding cities. This meeting left a deep impression on all the people who were present and who were encouraged to undertake larger activities in the spiritual and national area of their lives.

Through numerous donations, especially from the head office of St. Clement of Ohrid in Toronto, St. Naum of Ohrid from Hamilton, as well as other Macedonian Orthodox churches in Canada and USA, there was enough funding collected to pay for the church building. Later, in April 1995, Macedonian priest Goce Despotovski arrived in their community. With the arrival of the priest, together with the head office and numerous members, the activities within the church have increased. At the beginning the

објект. Подоцна, во април 1995 година, македонскиот свештеник Гоце Деспотовски пристигна во нивната заедница. Со доаѓањето на свештеникот, заедно со управите и бројни членови се зголемија активностите во рамките на црквата. Во почетокот женската секција, а подоцна и фолклорната група, одигра значајна улога во зголемувањето, продлабочувањето и збогатувањето на активностите. Тие организираа игранки, вечери и други активности.

Еден од најзначајните датуми за МПЦ „Света Мала Богородица“ беше 21 септември 1996 година, кога црквата беше осветена. Овој чин, кој имаше црковен и национален карактер, го изврши поглаварот на МПЦ-ОА, архиепископот охридски и македонски, господин господин Михаил, во сослужение на бројни свештеници, а во присуство на повеќе од 2.000 македонски иселеници и нивни пријатели, кои се собраа на осветувањето кога беа поставени темелите на иднината на духовното живеење на Македонците во Кембриџ и околните градови.

Денес, МПЦ „Света Мала Богородица“ е место на духовен мир за Македонците во Кембриџ, Кичинер, Ватерло и Гуелф. Тоа е место за средби на младите и старите македонски генерации и место каде тие можат да ги продолжат и да ги негуваат македонските обичаи, традиции и љубов кон својот мајчин македонски јазик и својата земја Македонија.

Славе Кашин

woman section, and later the folklore group, played an important part in increasing, intensifying and enriching the said activities. They organized dances, dinners and other activities.

One of the most important dates for Macedonian Orthodox Church St. Mala Bogorodica (St. Mary Macedonian Orthodox Church) was 21st of September 1996, when the church was sanctified. This act, which had religious as well as national character, was performed by the Archbishop of Ohrid and Macedonia, the Primate of the Macedonian Orthodox Church, Mihail, in company of numerous priests and with more than 2.000 Macedonian emigrants and their friends present at the occasion. They gathered at the sanctification to watch the laying of the foundation for the future of the spiritual life for the Macedonian people in Cambridge and surrounding cities.

Today, Macedonian Orthodox Church St. Mala Bogorodica (St. Mary Macedonian Orthodox Church) is a place of spiritual peace for the Macedonian people in Cambridge, Kitchener, Waterloo and Guelph. It is a place for meeting of young and old Macedonian generations and a place where they can continue to nurture the Macedonian customs, traditions and love towards their mother tongue Macedonian language and their country Macedonia.

Slave Katin

БИБЛИОГРАФИЈА

- Arrian - The Campaigns of Alexander (Penguin Classics.).
Andrew Michael Chugg - The lost Tomb of Alexander the Great.
Антоније Шкоклјев - Дончо - Балканот и Македонија.
Antonije Skokljev - Slave Nikolovski-Katin i Risto Stefov,
(Chris Stefou). - Macedonia in Ancient Times.
Alan Fildes and Joann Fletcher- Alexander the Great Son of
The Gods An Intimate Portrait of the Worlds Greatest
Conqueror.
Anthony Everett - Alexander the Great
Carol G. Thomas - Alexander the Great in his world.
Дончо - Балканот и Македонија
Слободан Богоески - Етногенеза и култура на древните
Македонци
Eugene N . Borza - In the Shadow od Olympus the Emergence
of Macedonia
Giampaolo Casati - Alexander the Great the Conqueror.
John Shea - Macedonia and Greece The Struggle to Define a
New Balkan Nation.
Ian Scott- Kilvert and Timothy E. Duff - Plutarch - the Age od
Alexander.
John Maxwell O'Brien - Alexander the Great the Invisible
Enemy-Biography.
J.W. McCrindle - The Invasion of India by Alexander the Great
as Described by Arrian, Q. Curtius, Diodorus, Plutarch and
Justin.
Јан Риплик и Мирослав Коуба - Историја на Македонија.
John Yardley and Waldemar Heckel -Quintus Curtius Rufus
The History of Alexander.
George Grote - Greece book 12.
H.N. Brailsford - Macedonia its Races and Their Future.
Herodotus - The Histories
Hugh Poulton- Who Are The Macedonians.
Lewis V. Cummings - Alexander the Great.

BIBLIOGRAPHY

- Arrian - The Campaigns of Alexander (Penguin Classics.).
- Andrew Michael Chugg - The lost Tomb of Alexander the Great.
- Антоније Шкоклјев - Дончо - Балканот и Македонија.
- Antonije Skokljev - Slave Nikolovski-Katin i Risto Stefov, (Chris Stefou). - Macedonia in Ancient Times.
- Alan Fildes and Joann Fletcher- Alexander the Great Son of The Gods An Intimate Portrait of the Worlds Greatest Conqueror.
- Anthony Everett- Alexander the Great
- Carol G. Thomas- Alexander the Great in his world.
- Дончо - Балканот и Македонија
- Слободан Богоески- Етногенеза и култура на древните Македонци
- Eugene N . Borza - In the Shadow od Olympus the Emergence of Macedonia
- Giampaolo Casati - Alexander the Great the Conqueror.
- John Shea - Macedonia and Greece The Struggle to Define a New Balkan Nation.
- Ian Scott- Kilvert and Timothy E. Duff - Plutarch - the Age od Alexander.
- John Maxwell O'Brien - Alexander the Great the Invisible Enemy-Biography.
- J.W. McCrindle - The Invasion of India by Alexander the Great as Described by Arrian, Q. Curtius, Diodorus, Plutarch and Justin.
- Јан Риплик и Мирослав Коуба - Историја на Македонија.
- John Yardley and Waldemar Heckel -Quintus Curtius Rufus The History of Alexander.
- George Grote - Greece book 12.
- H.N. Brailsford - Macedonia its Races and Their Future.
- Herodotus - The Histories
- Hugh Poulton- Who Are The Macedonians.
- Lewis V. Cummings - Alexander the Great.

- Laura Foreman and Professor Eugene N.Borza- The Epic Story Of The Warrior King Alexander the Conqueror.
- Loring M. Danforth - The Macedonian Conflict-Ethnic Nationalism in a Transnational World.
- Miles Doleac - In the Footsteps of the Alexander, the King who Conquered the Ancient world.
- Norman F. Cantor -Alexander the Great -Journey to the End of the Earth.
- Nigel Rodgers - The Illustrated Encyclopedia of Ancient Greece.
- Peter Green - Alexander of Macedon (356-323 BC). A Historical Biography.
- Pierre Briant - The First European, A History of Alexander in the Age of Empire.
- Philip Freeman- Alexander the Great.
- Portia Bose - Уметноста на стратегијата на Александар Македонски.
- R. Malcolm Errington - A History of Macedonia.
- Richard A. Gabriel - The Madness of Alexander the Great and the Myth of Military Genius.
- Richard A. Billows - Before and After Alexander the Legend and Legacy of Alexander the Great.
- Robin Waterfield - The Greek Myths.
- Robin Lane Fox - Alexander the Great.
- Steven Pressfield - The Virtues of Alexander the Great.
- Stoyan Pribichevich - Macedonia Its People and History.
- Славе Катин и Георги Бранов - Александар Македонски
- Waldemar Heckel and J. C. Yardley - Alexander the Great.
- W.W.Tarn - Alexander the Great book II.
- Winthrop Lindsay Adams - Alexander the Great - Legacy.

- Laura Foreman and Professor Eugene N.Borza- The Epic Story Of The Warrior King Alexander the Conqueror.
- Loring M. Danforth - The Macedonian Conflict-Ethnic Nationalism in a Transnational World.
- Miles Doleac - In the Footsteps of the Alexander, the King who Conquered the Ancient world.
- Norman F. Cantor -Alexander the Great -Journey to the End of the Earth.
- Nigel Rodgers - The Illustrated Encyclopedia of Ancient Greece.
- Peter Green - Alexander of Macedon (356-323 BC). A Historical Biography.
- Pierre Briant - The First European, A History of Alexander in the Age of Empire.
- Philip Freeman- Alexander the Great.
- Portia Bose - Уметноста на стратегијата на Александар Македонски.
- R. Malcolm Errington - A History of Macedonia.
- Richard A. Gabriel - The Madness of Alexander the Great and the Myth of Military Genius.
- Richard A. Billows - Before and After Alexander the Legend and Legacy of Alexander the Great.
- Robin Waterfield - The Greek Myths.
- Robin Lane Fox - Alexander the Great.
- Steven Pressfield - The Virtues of Alexander the Great.
- Stoyan Pribichevich - Macedonia Its People and History.
- Славе Катин и Георги Бранов - Александар Македонски
- Waldemar Heckel and J. C. Yardley - Alexander the Great.
- W.W.Tarn - Alexander the Great book II.
- Winthrop Lindsay Adams - Alexander the Great - Legacy.

ALEXANDER THE GREAT

СЛАВЕ КАТИН
ГЕОРГИ БРАНОВ

АЛЕКСАНДАР
МАКЕДОНСКИ

Антички споменик за паднатите
300 специјални борци од Тева убиени од
Македонската војска кај Коронеа
Ancient monument for the 300 fallen
sacred warriors at Thebes killed by
the Macedonian army at Coronea

Vergina Tomb, Macedonia,
Greece. Gold Urn of King
Philip II.
Photo: Harry Goovas

Сонцето од Кутлеш (Вергина-Палатица)
The Sun of Vergina (Kutlesh-Palatitsa)

СОДРЖИНА / CONTENTS

ВОВЕД	10
INTRODUCTION	11
ДАЛИ АНТИЧКИТЕ МАКЕДОНЦИ БИЛЕ ГРЦИ?	28
WERE ANCIENT MACEDONIANS GREEKS?	29
ПОТЕКЛО НА ИМЕТО МАКЕДОНИЈА	34
THE ORIGIN OF THE NAME MACEDONIA	35
КРАЛЕВИ ВО МАКЕДОНИЈА	40
KINGS OF MACEDONIA	41
ЖИВОТОТ ВО МАКЕДОНИЈА	46
LIFE IN MACEDONIA	47
ДРАМАТИЧНИОТ И ТАЖЕН ИНЦИДЕНТ ПОМЕЃУ ФИЛОТА И АЛЕКСАНДАР	60
DRAMATIC AND SORROWFUL INCIDENT BETWEEN PHILOTAS AND ALEXANDER	61
КОНФИЛИКТ ПОМЕЃУ АЛЕКСАНДАР ВЕЛИКИ СО КЛЕИТ ЦРНИОТ (еден од најдобрите генерали и личен пријател на Александар)	66
THE CONFLICT BETWEEN ALEXANDER THE GREAT WITH CLEITUS THE BLACK (one of the best general and personal friend of Alexander the Great)	67
ПРОБЛЕМИТЕ НА АЛЕКСАНДАР СО КАЛИСТЕН (ВНУКОТ НА АРИСТОТЕЛ)	70
ALEXANDER'S PROBLEMS WITH CALLISTHENES (ARISTOTLE'S NEPHEW)	71
ПРОБЛЕМОТ ПОМЕЃУ КРАЛОТ АЛЕКСАНДАР И АЛЕКСАНДАР ЛИНКЕСТИАН	74
THE PROBLEM BETWEEN KING ALEXANDER AND ALEXANDER OF LYNCESITIS	75
ДВОБОЈ ПОМЕЃУ КОРАГУС (АЛЕКСАНДАРОВИОТ ТЕЛОХРАНИТЕЛ) СО АТИЊАНИНОТ ДИОКСИППУС (ПРОФЕСИОНАЛЕН БОРАЧ)	82
THE DUEL BETWEEN CORAGUS (ALEXANDER'S BODYGUARD) AND DIOXIPPUS OF ATHENS (PROFESSIONAL FIGHTER)	83
ЗАКЛУЧОК	100
CONCLUSION	101
БИОГРАФИЈА НА ГЕОРГИ (ЏОРџ) БРАНОВ	112
BIOGRAPHY OF GEORGI (GEORGE) BRANOV	113
БИБЛИОГРАФИЈА	128
BIBLIOGRAPHY	129

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека "Св. Климент Охридски", Скопје

94(381)
314.151.3-054.72(=163.3:71):929Бранов,Г.

БРАНОВ, Георги (Џорџ)

Вистината за Македонија / Георги (Џорџ) Бранов ; [превод Виолета Христовска] = The truth about Macedonia / George Branov ; [translation Violeta Hristovska]. - Скопје : Македонска искра = Skopje : Makedonska iskra, 2020. - 461 стр. : илустр. во боја ; 30 см. - (Едиција Историја = Edition History)

Текст напоредно на мак. и англ. јазик. - Библиографија: стр. 128-129

ISBN 978-608-202-072-3

1. Насп. ств. насл.

а) Бранов, Георги (1944-) - Македонска дијаспора - Активности - Канада

б) Македонија, античка - Историја

COBISS.MK-ID 112403210

ИЗДАВАЧ - МАКЕДОНСКА ИСКРА - СКОПЈЕ
Бул. „Кочо Рацин“ 10/4
PUBLISHER - MAKEDONSKA ISKRA - SKOPJE
Bul. "Kocho Racin" 10/4

ГЕОРГИ (ЏОРЏ) БРАНОВ
GEORGE BRANOV

ВИСТИНАТА ЗА МАКЕДОНИЈА
THE TRUTH ABOUT MACEDONIA

Главен и одговорен уредник / Editor-in-chief
Славе Катин / Slavè Katin

За издавачот / For the publisher
Драган Поповски / Dragan Popovski

Уредници / Editors
Марјан Поповски / Marjan Popovski
Славе Катин / Slavè Katin

Превод / Translation
Виолета Христовска / Violeta Hristovska

Лектори / Proofreaders
Елена Тошева / Елена Тошева

Ликовно и графичко обликување / Art and Graphic Design
Боби Аврамоски - Македон / Bobby Avramoski - Makedon
КОНТУРА, Скопје / KONTURA, Skopje

Печат / Print
КОНТУРА, Скопје / KONTURA, Skopje

